

FRANTIŠKÁNSKA

rodina

3^{jeseň}
2025

ROZHOVORY
PRÍBEHY
ZAMYSLENIA
STRETNUTIA
ANKETA

obsah

ŠTYRI ŽIVLY Z PIESNE BRATA SLNKA.....	4
CTIHODNÍ MANŽELIA SERGIO BERNARDINI A DOMENICA BEDONNI.....	8
ROZHOVOR S PAVLOM BICÁKOM.....	12
FR ANKETA.....	16
FRANTIŠKÁNSKÁ MÍSTA KOLEM NÁS 2.ČÁST.....	21
EURÓPSKY KONGRES OFS A YOUFRA PO ŠPANIELSKY.....	24
ROZHOVOR SO SESTROU MÁRIOU KLÁROU Z KLÁŠTORA SOBĚŠICE V BRNE.....	28
NÁRODNÁ VOLEBNÁ KAPITULA V MELČICIACH.....	32
MEDZINÁRODNÝ DEŇ SOLIDARITY SVETSKÝCH FRANTIŠKÁNOV.....	36
AKTUALITY ZO ŽIVOTA BRATSTIEV OFS ZÁPADOSLOVENSKEHO REGIÓNU.....	38
PÚŤ ZÁPADOSLOVENSKEHO REGIÓNU V TOPOĽČANOCH.....	39
BRATSTVO BARDEJOV, ALEBO SPRÁVA Z VÝCHODU, KDE „NIČ“ NIE JE.....	40
VOLEBNÁ KAPITULA MIESTNEHO BRATSTVA SV. PÁTRA PIA V SEČOVCIACH.....	43
DUCHOVNÁ OBNOVA MB NOVÁ DUBNICA.....	44
NOVĚ VZNIKAJÍCÍ SPOLEČENSTVÍ SFŘ - MINORITÉ - BRNO.....	46
MODLITBOVÉ ÚMYSLY.....	47
EUCHARISTICKÁ ADORÁCIA 3.....	48
ŽIVOTNÉ JUBILEÁ.....	50

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 35, Číslo: 3/2025

Dátum vydania: september 2025

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová,
Martina Zonnenscheinová a Pavol Železník (šéfredaktor)

Email: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.ofs.sk

Náklad: 800 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka príspevkom odberateľov časopisu.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na emailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov,
ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

Obálka: fotokoláž / foto archív redakcie

slovo na úvod

Milé sestry, drahí bratia,

Po troch rokoch služby sme si na pravidelnej národnej volebnej kapitule opäť volili zástupcov do národnej rady OFS. Chcem Vám všetkým poďakovať za modlitby, ktorými ste nás v predošlom období sprevádzali a prosím o ďalšiu veľmi potrebnú modlitbovú podporu v napredovaní k cieľom, ktoré máme zatiaľ pred sebou. Toto duchovné prepojenie je veľmi dôležité, pretože ide o úlohy, ktoré spoznávame aj vďaka Vám a ktorých cieľom je dobro celého národného bratstva.

Áké obdobie máme za sebou? Bolo prvým mojím obdobím v službe ministra NR. Zároveň bolo obdobím, ktoré nám predstavilo viaceré výzvy a konkrétne úlohy. Veľmi nám v ich objavovaní pomohla aj skutočnosť, že sme súčasťou medzinárodného bratstva a máme bratov a sestry v nasledovaní sv. Františka vo svete všade v oblasti pôsobenia univerzálnej cirkvi a najbližšie v okolitých krajinách. Za všetky spomeniem české NB OFS, s ktorým nás spája spoločná minulosť, blízkosť podmienok aj jazyka, skúsenosti s podobnými problémami, ale aj bratský záujem a spolupatričnosť.

Za mimoriadne cennú pokladáme skúsenosť Bratskej a pastoračnej návštevy z Medzinárodnej rady OFS. A požehnaním pre nás boli aj vizitátori. Brat Pedro a sestra Dina, s konkrétnymi silnými príbehmi v službe v medzinárodnej rade, zanietenie, požehnanie darmi a svedectvo bratskej služby, ktoré sme prostredníctvom nich mohli aj v spoločenstve so širšou účasťou – vďaka Vám – zakúsiť a prijímať. Za veľmi dôležité pokladám pripomenutie, že podstatou a zmyslom nášho spolunažívania a budovania bratstva pre každého brata a sestru je otvorenosť k službe iným a ochota slúžiť.

A čo máme pred sebou? Predovšetkým zaujímať sa o bežný život bratov a sestier v miestnych bratstvách, načúvať ich potrebám a ťažkostiam. Sme jedno spoločenstvo, ktoré napriek hraniciam či vzdialenostiam spája františkánska charizma. Rovnako sme vyšli a stále sme súčasťou niektorého z miestnych bratstiev. Problémy, ktoré v nich riešite, majú iní bratia a sestry už za sebou. Ich osobná skúsenosť v spoločenstve nech je naším požehnaním. Otvorme sa, komunikujme, zdieľajme v ťažkostiach aj v službe.

Úbytok v množstve členov, vyšší priemerný vek a nedostatok duchovných asistentov sú javy, ktoré tiež všetci dobre poznáme. Nie sú to v rámci cirkvi iba naše problémy. Máme pred sebou úlohu nájsť spôsob bratského života a jeho štruktúr, ktorý by odpovedal na tieto výzvy. Aby sme dokázali s vďakou poslúžiť bratom a sestrám aj v malom bratstve so silami na ústupe. Či už dostupnosťou duchovnej asistencie, alebo spoluúčasťou najbližších bratov a sestier v okolí. To je úloha bratského života. Potrebujeme reálne podľa územnej či dopravnej dostupnosti prehodnotiť možnosti a potreby bratstiev, aby niektorí neboli preťažení v službách na každej úrovni, aby sme znížili potrebu organizovania administrácie a otvorili viac priestoru pre konkrétne napredovanie v duchovnom živote – trvalej formácii. Teda najprv načúvanie a potom hľadanie riešení v bratskom porozumení a spolupatričnosti. A všetko vrátane našej ďalšej služby, prosím, zahrňte do veľmi potrebných modlitieb.

Damián Berc v službe ministra NB

ŠTYRI ŽIVLY Z PIESNE BRATA SLNKA

Do kresťanského stredoveku sa dostáva antický obraz sveta, ktorý patril k všeobecnému vzdelaniu a názoru na svet. Svätý František, ako syn meštana, mal možnosť sa vo farskej škole s týmto pohľadom na svet oboznámiť. A tak sa v jeho známej Piesni brata Slnka objavujú štyri základné živly považované za prazáklad všetkého viditeľného, čo je v nás a čo nás obklopuje.

Vo svetle biblickej a kresťanskej tradície neobjavili sa samé od seba akousi slepou náhodou, ale sú zámerným a slobodným dielom lásky Boha Stvoriteľa. Ich existencia, ako aj nás, ľudí, je číra milosť, dar. A biblická správa o stvorení sa uzatvára slovami: „*A Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré.*“ (Gn 1,31)

Františkova Pieseň brata Slnka je preto chválou a oslavou Boha Stvoriteľa za jeho diela.

Štyri základné živly svojou prirodzenosťou Boha oslavujú a nás poučujú a napomínajú; sám Pán Ježiš nám to ukázal vo svojich podobenstvách, ktoré nachádzame v evanjeliách. Príroda, ktorá nás obklopuje sa k nám teda prihovára; započúvajme sa do jej hlasu:

1. Bud' pochválený, môj Pane, za **BRATA VIETOR, ZA VZDUCH** i mračná, za jasnú oblohu i každé počasie, čím dávaš svojim tvorom obživu ...

Vzduch je tichý a priesračný; nepozorovateľné, oživujúce dobro prenikajúce všetko živé. Ako vánok, vie byť osviežujúci a jemný, roznáša peľ rastlín ... ako vietor, privádza oblaky a dážď, ktorý zavlažuje zem ... ako víchor, vie byť silný, láme, čo neobstojí a tak sa les ozdravuje.

Vietor je aj symbolom Ducha Svätého. Keď prišiel deň Turíc a učeníci boli zhromaždení na tom istom mieste „*tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli ... Všetkých naplnil Duch Svätý a začali hovoriť inými jazykmi; ako im Duch dával hovoriť*“...

(porov. Sk 2,2.4) ... a poslucháči prijali (Petrovo) slovo a dali sa pokrstiť; a v ten deň sa pridalo asi tritisíc duší. (porov. Sk 2,41)

Cirkev sa tak zjavila svetu akoby sviatosť, znamenie a nástroj spásy pre všetky národy a dejiny sveta sa, v priestore a čase, stávajú dejinami spásy.

Ako vzduch ticho preniká všetko živé a udržiava pri živote, tak aj duša preniká ľudské telo a oživuje ho. V Liste Diognetovi (z 2. storočia) čítame zaujímavé slová: *Čím je duša v tele, tým sú kresťania vo svete ... telo nenávidí dušu a bojuje proti nej, hoci mu ona nekrivdí tým, že mu bráni oddávať sa pôžitkom; aj svet nenávidí kresťanov, hoci mu nerobia krivdu, len preto, že sa stavajú proti rozkošiam. Duša miluje telo, hoci ju ono i jeho údy nenávidia; aj kresťania milujú tých, čo ich nenávidia ... Nesmrteľná duša prebýva v smrteľnom stánku; aj kresťania putujú uprostred porušiteľných vecí, ale očakávajú nebeskú neporušiteľnosť ...*

A takto nás symbolika vzduchu poučuje a napomína. Poďme však ďalej:

2. Bud' pochválený, môj Pane, za **SESTRU VODU**, ktorá je veľmi užitočná, pokorná, vzácna a čistá ...

Sestra voda je prostredím života. Je čistá, priesvitná. V nej prebieha život ... rodí sa i rozvíja. ... Svätý František vo svojich Chválach čnosť dáva túto čistotu (priesvitnosť) do súvisu s prostotou (simplicitas) ... Naozaj len v týchto podmienkach sa môže zrodiť a rozvíjať vzťah ... skutočný život!

Sestra voda je tiež **pokorná** ... hľadá si najnižšie miesto vo svojom prostredí ... to nie je slabosť, ale sila ... vďaka tejto vlastnosti vyhlbuje a modeluje údolia, vytvárajúc úrodné plochy i hlboké tóny, v ktorých môžu žiť ryby ... vniká do skrytosti podzemia, kde so **sestrou trpezlivosťou** vytvára skrytú podzemnú krásu jaskýň. V pokore a trpezlivosti vzniká a rozvíja sa krása medziľudských vzťahov.

Pohľad sv. Františka však smeruje hlbšie: *Po ohni miloval zvlášť vodu, ktorá mu bola znamením kajúcnosti a ľútosti. Ona zmyva z duše poškvrnu hriechu, pretože tak sa deje vo sviatosti krstu* (Zd 118). Takto je voda v základoch aj života duchovného.

Pán Ježiš hovorí v evanjeliu: „Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“

Sviatosť krstu je bránou k sviatosťnému životu v tajomstve Cirkvi. V Katechizme katolíckej Cirkvi čítame: „ ... v krste sa stávame „vyvoleným rodom, kráľovským kňazstvom, svätým národom, ľuďom určenými na vlastníctvo, aby (sme) zvestovali slávne skutky toho, ktorý nás z tmy povolal do svojho obdivuhodného svetla“ ... (porov. KKC 1268) ... už nepatríme sebe, ale tomu, ktorý za nás zomrel a vstal z mŕtvych (porov. KKC 1269), preto: „ ... znovuzrodení krstom ako Božie deti (sme teda) povinní vyznávať pred ľuďmi vieru, ktorú sme dostali od Boha prostredníctvom Cirkvi a zúčastňovať sa na apoštolskej a misijnej činnosti Božieho ľudu (porov. KKC 1270).

V 1. liste Petrovom, čítame aj ako na to:

„ ... uctievajte sväto Krista, Pána, vo svojich srdciach, stále pripravení obhájiť sa pred každým, kto vás vyzýva zdôvodniť nádej, ktorá je vo vás. Robte to však skromne, s bážňou a s dobrým svedomím, aby sa tí, čo tupia váš dobrý život v Kristovi, zahanbili práve v tom, z čoho vás osočujú“ ... (porov. 1Pt 3,15-16)

Nasleduje ďalší živel:

3. Buď pochválený, môj Pane, za **BRATA OHEŇ**, ktorým osvetľuješ noc. A on je krásny, veselý i silný a mocný.

Svätý František vníma oheň ako „silný“, latinsky: fortis, čo znamená aj „statočný, odvážny, rázny (v boji)“, čo ho v rytierskom vnímaní, ktoré mu nebolo cudzie, skôr naopak, privádzalo k Pánovým slovám: „*Krstom mám byť pokrstený a ako mi je úzko, kým sa to nestane!*“ (porov. Lk 12,50)

Pán Ježiš týmito slovami predpovedal svoje utrpenie pre naše vykúpenie a spásu. Svätý František sa preto nebál; bol statočný zočivoči krížu; ba miloval utrpenie, kríž ... nie preto, že bolí, ale preto že je Kristovou víťaznou zbraňou!

Táto Kristova víťazná zbraň, však nebola len fyzickou vecou, ale aj vnútorným postojom. Už v Getsemanskej záhrade sa to prejavilo. Keď ho chceli zajať (Peter) vytasil meč, zasiahol ním veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho. Pán ho však napomenul slovami:

„Daj svoj meč na jeho miesto ... alebo si myslíš, že by som nemohol poprosiť svojho Otca a on by mi hneď poslal viac ako dvanásť plukov anjelov? (porov. Mt 26,52-53) I dotkol sa ucha veľkňazovho sluhu a uzdravil ho.“ (porov. Lk 22,51).

Tu, uprostred nenávisťi a nepriateľstva, **triumfuje láska!** Akým mierom, akou odovzdanosťou do Otcovej vôle, akou ochotou trpieť za ľudské hriechy je tu Pán Ježiš preniknúť! Toto sú Kristove zbrane, ktorými zvíťazil.

Aj nám sa treba „silno“ chytiť týchto zbraní Kristových; zbraní, ktorými Kristus zvíťazil; zbraní, ktoré nezabíjajú iných, ale to zlé v nás!

Veď tí, čo patria Kristovi Ježišovi ukrižovali telo s vášňami a žiadostami. (porov. Gal 5,24)

Oheň je aj živel očisťujúci vzácne nerasty skrývajúce zlato, striebro či meď a zbavuje ich znehodnocujúcich prímiesí; je živel spaľujúci, ničí starý život a pripravuje miesto novému.

František sa teda nebál vstúpiť do tohto ohňa, a ako statočný rytier, ktorý neuteká z boja, dobrý boj bojovať ... beh dokonáť ... vieru zachovať. (porov. 2Tim 4,7)

... preto mal jedinú ctižiadostivosť: byť lepším; nikdy sa s cnosťami neuspokojil, stále ich mal málo ... (porov. 2Cel 140)

Aj svätá Klára v Testamente povzbudzuje svoje sestry: „ ... dávajme si pozor, aby, keď sme už vstúpili na Pánovu cestu, aby sme z nej na žiaden pád svojou vinou, nedbalosťou či nesvedomitosťou, nezišli, a nerobili hanbu nášmu veľkému Pánovi, jeho panenskej Matke, nášmu preblahoslavenému otcovi Františkovi ako aj oslávenej a bojujúcej Cirkvi ...“ (porov. TestKl 22)

Napokon nám zostáva posledný živel:

4. **Buď pochválený, môj Pane, za SESTRU NAŠU MATKU ZEM, ktorá nás živí a stará sa o nás a vydáva rozličné plody s farebnými kvetmi i trávou.**

Starozákonný žalmista vyznáva: „Tebe, Bože, patrí chválospev na Sione ... navštevuješ zem a dávaš jej vlahu, zvelaďuješ jej bohatstvo“ (porov. Ž 65,1.9).

Zem tak vydáva svedectvo skôr o Bohu a jeho milosrdenstve ako o sebe samej. Je tiež „poslušná“, „nereptá“ - je vždy otvorená akémukoľvek počasiu, pripravená v tichu prinášať úrodu.

Jedinú spomedzi štyroch živlov nazýva matkou; živí nás, dáva nám chlieb a to nielen fyzický. Vo Výklade na modlitbu Pána svätý František chápe „chlieb náš každodenný“ v eucharistickom zmysle. Ním sme živí životom, ktorý v ňom prijímame a účastní ktorého sa stávame!

Zem absorbuje nielen silu ostatných živlov: vzduch - vodu - oheň, v podobe slnečného svetla a tepla, ale aj vieru a prácu človeka a premieňa ich na chlieb - plod zeme a práce ľudských rúk.

V rukách človeka - kňaza, sa tento plod zeme a práce ľudských rúk, v tajomstve premenenia vo svätej omši mocou Ducha Svätého stáva chlebom života - živým a oživujúcim Kristovým Telom!

Celý vesmír sa tu koncentruje do svojho vrcholného bodu vývoja a nadobúda krásu a slávu ktorú do neho vkladá oslávený Kristus a dáva mu účasť a podiel na svojej sláve na chválu a slávu Boha – Otca! Celé stvorenstvo, skrze Krista s Kristom a v Kristovi, sa tu stáva v Duchu Svätom darom nebeskému Otcovi!

Svätý František preto žasol: „každý človek nech sa chveje, celý svet otriasa a celé nebo jasá, keď je na oltári v rukách kňaza Kristus, Syn živého Boha! Aká obdivuhodná veľkosť, aká nesmierna dôstojnosť!“ (LRad 2,26)

Ale nezabúdajme na dôležitú vec:

Pán Ježiš pri Poslednej večeri „vzal chlieb a vzdával vďaky, lámal ho a dával im, hovoriac: „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.“ (porov. Lk 22,19)

„Lámať a dávať“, znamená zdieľať spoločnú hodnotu ... pestovať solidaritu ... spoločenstvo v jednote viery, nádeje a lásky. Toto je ovocie Eucharistie; prijímajúc chlieb stávať sa chlebom!

Ctihodní manželia Sergio Bernardini a Domenica Bedonni

Svätosť ukrytá v radosti rodinného života

Keď sa v Cirkvi hovorí o svätosti, naše predstavy nás často zavedú do kláštorov, medzi rehoľníkov a kňazov, alebo k veľkým mučeníkom, ktorí obetovali svoj život za Krista. Nedávno zosnulý pápež František však opakovane zdôrazňoval, že svätosť je povoláním každého človeka a že ju možno prežívať v každodennosti rodinného života. Krásnym svedectvom tejto pravdy sú ctihodní manželia Sergio Bernardini a Domenica Bedonni, ktorí žili v prvej polovici 20. storočia v Taliansku. Ich životný príbeh je jednoduchý ale zároveň aj výnimočný.

Cez osobné utrpenie k hlbokoj dôvere

Sergio Bernardini sa narodil v talianskom Sassoguidane 20. mája 1882 v kresťanskej farmárskej rodine. Vďaka svojim praktickým zručnostiam začal od mladého veku opravovať poľnohospodárske náradie a hodiny, pričom však zanedbával svoje školské vzdelanie, ktoré ostalo veľmi obmedzené. V roku 1907 sa oženil s Emiliou Romani, s ktorou mal tri deti. Pracoval ako mlynár vo Falanello, kde spravoval miestny mlyn. Do jeho života však zasiahla séria tragédií, keď mu počas niekoľkých rokov umreli rodičia, brat, mladá manželka a všetky tri malé deti. Bolesť z ich straty bola taká veľká, že uvažoval, či jeho život má vôbec ešte zmysel. Okrem toho musel splácať dlhy, preto odišiel do Spojených štátov a v Chicagu si našiel prácu ako baník. No ani tam nenašiel pokoj, v jeho duši sa usadil smútok a prázdnota. V práci prežil úraz a to ho viedlo k poznaniu, že jedinou cestou, ktorá dáva životu zmysel, je návrat k Bohu. Po príchode do rodného Talianska odmietol ponuku vstúpiť do kňazského seminára, pretože túžil založiť rodinu, v ktorej by žil vieru naplno a odovzdával ju ďalej.

Domenica sa narodila 12. apríla 1889 vo Verice, v rodine, kde viera bola prirodzenou súčasťou života. V mladosti mala túžbu zasvätiť sa Bohu a žiť v kláštore. Avšak stretla mladého muža, s ktorým sa neskôr zasnúbila. Plánovali spoločný život, no jej snúbenec náhle zomrel na zápal pľúc večer pred sobášom. Po tejto tragédii ostala Domenica sama. V modlitbe sa učila prijímať Božiu vôľu a veriť, že Pán jej ukáže cestu. Keď stretla Sergia, spoznala v ňom muža hlbokoj viery a pokoja, ktorý sa aj cez mnohé bolesti naučil dôverovať Bohu. Vzájomná náklonnosť medzi nimi rástla a napokon Domenicu sprevádzal pocit istoty: Boh ju volá k manželstvu, kde sa jej túžba po darovaní celého života spojí s darom materstva.

Myšlienku sobáša zvažovali na pozadí tragédií, ktoré obaja prežili. Ich spoločné áno vyslovené pred Bohom 20. mája 1914 odrážalo radikálnu dôveru v jedinou Lásku, ktorá nás zachraňuje pred zúfalstvom nad našou neschopnosťou ochrániť tých, ktorých milujeme. Po svadbe začali budovať spoločný domov a usadili sa v Barberino di Verica, kde Domenica dostala ako veno farmu. Už od začiatku si dali jednoduché, no silné predsavzatie: „Všetko s Bohom, nič bez Neho.“ Tento program nebol pre nich len peknou a zbožnou frázou, ale pravidlom každodenného života. V ich dome bol Boh prítomný vo všetkom - v práci na poli, v starostlivosti o deti, v radosi i v bolesti. V ich rodine sa udomácnila úprimná radosť, ktorá vychádzala zo vzájomnej lásky a dôvery.

Rodina ako zdroj povolání

Pán ich obdaril desiatimi deťmi. Nešlo len o rodinu veľkú v počte, ale aj v povolaniach. V obave o zabezpečenie dobrej budúcnosti svojich detí Domenica najprv uvažovala o otvorení krajčírskych dielne, kde by zamestnala svoje dcéry. Neskôr však, keď videla inteligenciu svojej prvorodenej dcéry, poslúchla radu miestneho farára a poslala ju spolu s druhou dcérou študovať v novom rehoľnom ráde sestier paulínok. Tak v priebehu niekoľkých rokov došlo k sérii odchodov detí za svojím povolaním. Päť dcér vstúpilo k Dcé-

ram svätého Pavla a jedna dcéra do Kongregácie Františkánskych služobníc Dobrého Pastiera. Dvaja synovia sa stali kapucínmi, z ktorých jeden bol neskôr menovaný za biskupa v meste Izmyr. Napriek obetiam a osamelosti, ktoré tieto rozhodnutia so sebou priniesli, sa Sergio a Domenica snažili podieľať na ceste svojich detí tým, že sa stali členmi Tretieho rádu svätého Františka a zároveň paulínskymi spolupracovníkmi. Zvyšné dve dcéry, ktoré sa vydali, sa tiež stali františkánskymi terciárkami.

Keď Sergio odišiel do dôchodku, adoptovali si nigérijského seminaristu a zo svojho skromného dôchodku mu zaplatili štúdiá v Ríme. Týmto seminaristom je dnes emeritný arcibiskup Felix Alaba Job z mesta Ibadan v Nigérii.

Domov ako malá Cirkev

Zaujímavým svedectvom o ich domove je výpoveď jednej zo susediek: „Keď som prišla do ich domu, cítila som sa ako v kostole. Vládol tam pokoj a radosť.“ Toto jednoduché konštatovanie hovorí viac, ako dlhé opisy. Svätosť Sergia a Domenicy sa neprejavovala v neobyčajných skutkoch, ale v maličkostiach: v pohostinnosti, dobrom slove, v poctivej práci. Sergio bol remeselne veľmi zručný, vedel postaviť dom, opraviť hodinky, pracovať so železom či drevom. Všetko, čo robil, robil s láskou a pre dobro svojej rodiny. Sergiovo svedectvo kresťanského života ho po vojne vystavilo odvetám zo strany partizánov a nenávisti komunistov, ktorí počas volieb v roku 1948 zvažovali aj jeho fyzickú likvidáciu. Ako spravodlivý muž učil svoje deti, aby nezhromažďovali bohatstvo, ale aby sa oň delili s ostatnými v súlade so sociálnou náukou Cirkvi.

Záver Sergiovho života bol poznačený ťažkou chorobou. Trpel vážnou formou aterosklerózy, ktorá ho uviedla do stavu zmätku. Domenica mu však v tomto období bola obdivuhodne nablízku. Povzbudzovala a upokojovala ho a až do konca ho podporovala svojou starostlivosťou. Po Sergiovej smrti v roku 1966 žila v dome svojej dcéry v Modene. Pomáhala s vnúčatami a s ľahkými domácimi prácami. Ako vdova pokračovala v kres-

ťanskom živote, inšpirovaná dôverou v opätovné stretnutie s manželom v nebi. Veľmi vzácny je duchovný testament Domenicy, v ktorom píše: „Všetko ku mne hovorí o Pánovi a vedie ma k Nemu. Keď bozkávam ružu, bozkávam Božiu krásu. Moje deti sú mojou korunou a mojimi pokladmi. Ó, keby som mohla vysvetliť a dať počuť všetkým matkám na svete, aký dar, aká veľká milosť je mať deti a povolania vo vlastnej rodine! Vždy som chcela, aby moje deti konali dobro vo svete na Božiu slávu. Teraz vás prosím, aby ste boli svätými.“ Bola ženou tichej modlitby a obety, ženou, ktorá nestrácala pokoj ani vtedy, keď ju už sily opúšťali. V roku 1971 utrpela vážnu mozgovú príhodu a po hospitalizácii zomrela 27. februára 1971 v Modene.

Páter Sebastian sa modlí pri hrobe svojich rodičov

Ctihodní manželia Bernardiniovci sú tretím manželským párom v dejinách Cirkvi, ktorý získal tento titul. Okrem nich sú to blahoslavení Luigi a Maria Beltrameovci a svätí Louis a Zelia Martinovci. Po skúmaní ich života a svedectiev o hrdinských čnostiach pápež František v roku 2015 uznal Sergia a Domenicu za ctihodných. Ich príklad je dnes veľkým povzbudením pre všetky manželstvá. Ukazujú, že svätosť sa dá žiť uprostred každodennej práce, pri výchove detí, v radoostiach i krížoch, ktoré prináša rodinný život. Život Bernardiniovcov nás učí, že domov sa môže stať malou domácou cirkvou, kde Boh prebýva v jednoduchosti a pokoji. Svätosť nie je vzdialený ideál, ale cesta, ktorá sa začína s každým „áno“ vysloveným v každodenných povinnostiach. Sergio a Domenica nám pripomínajú, že aj dnes môže rodina prežívať radosť z viery a byť svetlom pre druhých.

Martina Zonnenscheinová

<https://aleteia.org/2022/08/14/the-holy-normalcy-of-mr-and-mrs-bedonni/>
<https://www.causesanti.va/it/venerabili/sergio-bernardini-e-domenica-bedonni.html>
<https://coniugibernardini.it/biografia.html>
<https://www.santiebeati.it/dettaglio/50600>
 foto: <https://coniugibernardini.it/>

Rozhovor s Pavlom Bicákom

„Hľa tu som, pošli mňa!“ (Iz 6,8)

Pavol Pio Bicák, dnešný hosť našich pravidelných rozhovorov, je členom Františkánskeho svetského rádu na Slovensku takmer tridsať rokov a od 13. júna tohto roku patrí medzi tých, ktorým sa naplnila túžba stať sa sláviacim členom posvätnej liturgie v službe diakona. Vysvätenie prijal z rúk Mons. Mareka Forgáča v Košickej katedrále - Dóme sv. Alžbety. Začítajme sa do príbehu nášho brata, ktorý sa stal diakonom, aby bol aj touto službou bližšie k Bohu.

Môžeš nám v krátkosti povedať pár viet o sebe?

Mám 47 rokov, s rodinou žijem v Bardejove a som najmladší zo šiestich detí. Vyrastal som v kresťanskej katolíckej rodine, kde otec a mama boli pre nás deti vzormi v modlitbe a v praktickom živote viery. Som ženatý, s manželkou Renátou máme štyri deti. Už od štyroch rokov som začal ministrovať v miestnom Františkánskom kostole sv. Jána Krstiteľa, mám dvoch starších bratov kňazov, ktorí sú od chlapčenských čias mojimi duchovnými sprievodcami. V súčasnosti pracujem ako projektový manažér na Mestskom úrade v Bardejove.

Ako si sa stal členom Františkánskej rodiny?

Vždy počas prázdnin som trávil čas s mojím bratom Jozefom, rehoľníkom, v niektorom z kapucínskych kláštorov, kde práve pôsobil. Stretával som tam veľa bratov, ktorí ma inšpirovali a najradšej si spomínam na pátra Šebastiána Jađuďa. Bol som pubertiak a on ma vždy rád prijal, trpezlivo počúval... Vždy som cítil úprimné prijatie a radostné bratské ovzdušie. No a túto atmosféru som sa snažil priniesť aj domov. V Bardejove fungovalo aktívne spoločenstvo mladých Pellegrini - Pútnici. Združovalo mládež s cieľom prehlbovať vieru prostredníctvom rôznych modlitbových stretnutí, účasťou na mládežníckych svätých omšiach, na adoráciách i spoločenských udalostiach. Pellegrini sa podieľali na organizácii Arcidiecéznych stretnutí mládeže v Bardejove, púti, evanjelizačných projektov... Niektorí mladí sa stretávali aj u nás doma na modlitbe breviára, rozprávali sme aj o živote sv. Františka z Assisi, Františkánskych prameňoch, navštevovali sme kapucínske kláštory a zúčastňovali sa duchovných cvičení s bratmi kapucínmi. Profesiú do Františkánskeho svetského rádu som zložil v osemnástich rokoch.

Čo pre teba znamená byť členom OFS?

Každodenné uvedomovanie si svojho krstu, kráčanie so sv. Františkom, v objatí okolo ramien, snažiac sa žiť svoju svätosť, obklopený bratmi a sestrami. (Ako z filmu „Brat Slnko...“)

Ktoré aspekty františkánskej spirituality Ťa najviac oslovili?

Najviac ma oslovuje atmosféra domova, ktorý mi františkánska rodina dáva a kde cítim prijatie a nemusím nič dokazovať, nikto mi nepočíta výkon, aký podám... V tom prostredí sa cítim slobodne, ako brat medzi bratmi a sestrami. Zároveň ma oslovuje jednoduchosť. František dokazuje, že duchovný život nemusí byť zložitý ani vzdialený, ale že sa dá žiť v obyčajných, každodenných veciach. Práve v tejto jednoduchosťi nachádzam radosť a pokoj.

Kedy si pocítil túžbu stať sa diakonom?

Veľmi skoro a bol to dlhý proces, na ktorého začiatku som nepoznal výsledok. Ešte na základnej škole, keď som uvažoval o svojom povolání, som si zvolil Saleziánske Gymnázium v Šaštíne, na ktoré ma však neprijali ... a mal som pocit, že je po povolání. Môj brat salezián mi vtedy povedal, že mám „zostať Bohu verný v túžbach i snoch, lebo Boh zostáva za každých okolností“. Tak som podpísal Bohu „bianko šek“ s dôverou, že má môj život pevne v rukách a dopíše naň, čo bude pre mňa najlepšie. Vyštudoval som strednú školu v Bardejove a mal som túžbu vstúpiť k bratom kapucínom. Po ukončení štúdiá som však dostal ponuku na ročný pobyt v evanjelizačnej škole v Altöttingu v Nemecku. Provinciál kapucínov páter Šebastián mi pobyt doporučil a povzbudil ma, aby som tento čas využil aj na rozlišovanie svojho povolania. Po návrate som nastúpil na civilnú základnú vojenskú službu v Domove dôchodcov v Bardejove. Trvala dva roky a ja som počas nej zatúžil po manželstve. Dnes som Bohu vďačný za manželku Renátu a naše deti Kláru, Andreja, Jakuba a Mareka. Trvalý diakonát vtedy na Slovensku ešte nebol rozšírený, ale ja som o ňom Bohu rozprával a túžil po ňom od svojich 23 rokov, aj keď som si uvedomoval, že nemám ešte kanonický vek, ktorý je 40 rokov. V dvadsiatich piatich rokoch som začal štúdiá na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Košiciach.

Po ukončení v roku 2010, bola situácia v otázke diakonátu ako pred štúdiami a nikto mi nerozumel, prečo sa stále chcem stať diakonom. Prešlo ďalších 10 rokov a vďaka terajšiemu duchovnému otcovi Marekovi Kreheľovi som sa ocitol pred otcom arcibiskupom Mons. Bernardom Boberom, ktorý mi položil otázku, či stále mám túžbu k trvalému diakonátu. Tak som si spomenul na slová môjho brata po neúspešných prijímačkach: „Zostať Bohu verný v túžbach a snoch, lebo Boh zostáva za každých okolností“ a povedal som, že chcem. Začala štvorročná formácia na tej istej fakulte, až prišiel 13. jún 2025, keď som ležal na zemi v košickej katedrále pred biskupom Mons. Marekom Forgáčom. V hlave sa mi odvíjal film, môj príbeh sa odrazu vyskladal ako mozaika a v ušiach mi znelo: „stačí ti moja milosť...“

Akú úlohu pritom zohrala tvoja rodina, priatelia, spoločnosť?

Každý bol ako malé sklíčko v pomyslenej mozaike môjho príbehu, mojich dejín spásy. Konečné dielo uvidím až v dome nebeského Otca, ale uvedomujem si, že celý môj život bol akousi diakoniou - ponorený do služby rodine a spoločnosti. No primárne to bola moja manželka Renáta, ktorá so mnou prežívala všetky úspechy a pády, radosti i bolesti v rodine, v zamestnaniach, počas štúdií a umožnila mi podeliť sa o mňa aj s inými. Spoznal som tiež, aké je fantastické mať okolo seba ľudí, ktorí druhého „neriešia“, no v hĺbke srdca ma podporujú a žehnajú na každom kroku, a že Boh si ma začal pripravovať už dávno. Aj civilnú vojenskú službu som vykonával ako ošetrovateľ a rovnako dnes je moja služba sčasti nasmerovaná na chorých a umierajúcich, ktorých navštevujem v nemocnici.

Službu diakona vykonávaš od júna. Ako ju vnímaš po tomto ešte pomerne krátkom období?

Uvedomujem si od prvého momentu, že táto služba je nezaslúžený dar a keď prístupujem k oltáru a bozkám ho, rozbuší sa mi srdce. Nie je to rovnaké, ako predtým. Diakonát je pre mňa hlbším nasledovaním Krista v rodine, v zamestnaní, vo farnosti, v bratstve. Vnímam ho aj ako most medzi oltárom a ulicou, medzi Božím slovom a životom každodennosti. Diakonát je i o prehľbovaní vzťahu s manželkou a deťmi, radikálnejšie žité evanjelium v malých veciach i túžba milovať ľudí Božím pohľadom. Mojou prioritnou službou vo farnosti – ako som už spomínal - je prinášať Eucharistiu chorým v nemocnici, potom služba kostolníka v bývalom františkánskom Kostole sv. Jána Krstiteľa, príprava snúbencov, liturgická služba a v prípade potreby vysluhovanie sviatostí. Nevieť kto to povedal, ale veľmi sa mi páči myšlienka: „*Diakoni sú tvárou Cirkvi v každodennom živote.*“ A to je aj pre mňa veľmi zaväzujúce.

Ako vnímalo miestne bratstvo Tvoje svätenie za diakona?

Sprevádzali ma na tejto ceste... bolo povzbudzujúce vidieť ich, aj na mojej vysviacke. Stretnutie bratstva sa uskutočnilo hneď nasledujúci deň. Tento deň som mal naplánovanú cestu k svojmu bratovi, no zúčastnil som sa aspoň spoločnej sv. omše, na ktorú prišli aj starší členovia, ktorí neskrývali dojatie. Prežíval som veľkú radosť a vďačnosť za každého brata a sestru. Uvedomoval som si, že pri oltári stojím aj vďaka nim a ich modlitbám.

Máš nejaké duchovné motto alebo citát, ktorý ťa sprevádza a formuje?

„Hľa tu som, pošli mňa“ (Iz 6,8). Vždy som mal tendenciu do niečoho skočiť a až neskôr som si uvedomil, čo som vlastne urobil. No verím, že Boh sa vždy oslávil v mojej ochote, alebo sa minimálne na mne v nebi dobre pobavili, keď som čo to pobabral...

Byť otvoreným službe bratom a sestrám v štruktúrach OFS sa v súčasnosti stáva ne-malým problémom a tí, ktorí by mohli, nemajú o to záujem. Čo si o tom myslíš?

Vnímam, že služba na rôznych úrovniach nie je vždy jednoduchá. Mnohí bratia a sestry majú rodinné a pracovné povinnosti či zdravotné problémy, a niekedy sa aj prirodzene objaví únava alebo obava, či zvládnu niešť zodpovednosť. Možno niekedy chýba aj vedomie, že služba je dar, ktorý nás nielen stojí potrebné sily, ale nás aj obohacuje a prináša radosť. Myslím si, že príčiny môžu byť rôzne. Prajem sebe i všetkým, aby sme v bratstve znovu objavili krásu služby – i to, že spoločenstvo je spôsob ako sa stávané viac bratmi a sestrami navzájom, a zároveň viac otvorenými pre svet. Aby sme dokázali vidieť službu nie ako ťarchu, ale ako príležitosť zakúsiť radosť z darovania sa, tak ako sv. František. Mám nádej, že to raz neobrátime proti mne (smiech).

Za rozhovor ďakuje sr. Mária Marcela
foto: archív Pavla Bicáka

FR

ANKETA

Slávime jubileum Piesne brata Slnka, známej aj ako Chválospev stvorenia. Tento hymnus od svätého Františka z Assisi je oslavou Boha. Je ódou na krásu a dobrotu Stvoriteľa za jeho stvorenstvo, ktoré spolu s človekom vytvára vzácne rodinné spoločenstvo. Františkove poetické vďakyvzdanie je inšpiráciou aj pre každého z nás. Možno nielen veľké veci, ale i drobnosti každodenného života sú pre nás natoľko vzácne, aby sme za nich pochválili Pána.

Napíš svoj vlastný verš alebo krátky chválospev na oslavu Boha.

Ľudovít Pacifik Billý OFS

Ďakujem, Bože, za brata Vietor,
čo mení dráhu, keď letí šíp či náboj,
aby človeku neublížil,
ale ho pred zlom ochránil a skryl.

Ďakujem za brata – žiarivé Slnko,
čo svetlom kreslí radosť na čelo dieťaťu hlboko.
Ukazuje krásu stvoreného sveta,
učí nás vďačnosti – nech sa srdce rozospieva.

Za sestru Lunu v tmavej moci,
čo jasom lieči, ticho pomáha v noci.
Keď tma sa zjaví, ona svieti,
nech aj ja svietim – pre bratov, sestry, pre deti.

Ďakujem za bratov – tvrdé kamene,
čo zabolia, no krása v nich skrýva sa v ich mene.
Daj, nech Láska ich obrúsi z rohov,
nech zažiaria – nie ako zbrane, no ako dar z oblakov.

Každý z nich má farbu, tvar i jas,
a v ich tichu znie Tvoj hlas.
Aj za nich, Bože, vďaku Ti nesiem,
v stvorenom všetkom Tebe dnes spievam.

Ďakujem, že stvoril si život i mňa,
že môžem kráčať, kde smrť už nevládne – kde večnosť znie,
po Tvojich stopách ticho a verne,
kde láska je večná... nekonečná!

Mária Zita Schmidtová OFS

VĎAKA TI, PANE, LEBO...

Vďaka Ti, môj Pane, za talenty a dary.

Zato,
že môžem pre Teba skladať básne.

Vďaka Ti za všetko,
lebo ďakovať je krásne.

Vďaka Ti,
môj Pane, za úsmev na tvári.

Zato,
že nado mnou bdieš v noci aj vo dne.

Vďaka Ti za všetko,
lebo ďakovať je dobré.

Vďaka Ti, môj Pane, za tvoj chlieb na oltári.

Zato,
že každý deň v ňom dávaš mi sám seba.

Vďaka Ti za všetko,
lebo ďakovať Ti treba.

Vďaka Ti, môj Pane, za nezdary aj zdary.

Zato,
že milovať Ťa ešte viem a smiem.

Vďaka Ti za všetko,
lebo ďakovať Ti...

...c h c e m.

Jana Klára Ivaníšová OFS

Chválospev na Stvoriteľa

Pane, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi a tvoja vláda sa rozprestiera na všetky pokolenia.

Môjmu telu dávaš život, moje údy chvália tvoju vznešenosť a lásku, akou sa staráš o každý jeden z nich. Mojim očiam dávaš svetlo, mojim ušiam dávaš dobrý sluch. Mojim nohám dávaš silu a vedieš ich správnym smerom.

Ďakujem ti za ruky, ktoré môžu spoznávať stvorenia, ktoré si utvoril. Ďakujem ti za našu prírodu, krásu, ktorá potešuje srdce. Toto všetko si stvoril pre mňa, pre nás. Ďakujem ti za všetky dary, ktoré nám dávaš. Za tvoju lásku a milosrdenstvo.

Buď chválený, že s tebou moje srdce plesá a teší sa z tvojej lásky. Buď chválený a neprestajne zvelebený. Nech každý ti chválu vzdá. Amen.

Luboš Kolafa OFS, Česko

CHVÁLA STROMŮM

U nás na vsi

Topoly jak švarní muži ve fraku
Na tanec v řadě připraveny
S rukama zdviženýma na pozdrav
Mrakům, veselým dámám v krinolínách
Zatancují menuet až přijde větru čas

Lípa košatá na návsi, balon plný vůně
K životu patří včely, med a čaj.
Střenka sem chodí denně umírat
Ruce v klín a hlavou skloněnou
Lípa sesbírala všechny její vzpomínky
Asi proto tak omamně a dlouho voní

A dítě má mnoho otázek.

Tatínku, proč zpívají ptáci?
Jaru, lidem a Bohu pro radost

Tatínku, proč si zpívá máma na poli?

Ženy i pole sejí život pro život,
který nám byl darován.

Tatínku, proč dědeček zpívá si v sadě?

Svatební píseň zpívá včelám
Ony líbají se s květy třešní

Ať tě chválí, můj Pane, matka Země
Všechna krása je tvůj dar.

Gabika Sečanská OFS

Keď niekto spomenie chvály nášho Pána pri akejkol'vek príležitosti, hneď mám pred očami verš zo Sv. písma „Pán spočívna na chválach svojho ľudu“. A veľmi sa mi tento verš páči. Predstavujem si, že aj na tých mojich chválach chce Pán spočinúť. Ach jaj! Zrazu sa tu začali vynárať otázky. Aké časté a aké úprimné sú tie moje chvály? Je to len pomyselná tenká deka, alebo nadýchaná, úplne naplnená, mäkučká, na dotyk príjemná perinka? Či sa Pán raduje z mojich chvál?

Vieme, že Pán naše chvály k svojmu bytiu nepotrebuje, ale sú potrebné, aby nás mohol vyformovať a pripraviť pre nebo. Tak idem hľadať vo svojom srdci pravdivé odpovede na vyššie uvedené otázky.

VYZNANIE

Môj Pane, ja chváliť ťa chcem, vďaka vzdávať za to, že vôbec smiem.
Zarána vstať a myseľ na teba upierať.
V tvojej prítomnosti stále žiť
a v slabosti o Teba sa opierať.

Chválu vzdať, že Tvoj Duch vanie, vyprosovať pomoc aj požehnanie.
Byť vďačná za všetko čo mám, lebo pre mňa si to pripravil Ty sám.
Ó, Pane, Ty nekonečne mocný si
a predsa tak nežný a láskavý.

V hlbokej úcte klaňať sa ti chcem,
na kolenách Pane, až po samú zem.
Tichá pieseň na perách mi znie, lebo Tvoje srdce, môjmu dobre rozumie.
Ctím si ťa, Pane, velebím a chválim,
túžbu pevnú mám, nech sa od teba nikdy nevzdialim.

S dôverou sa ukryť v Tvojom náručí, viem, že Tvoja milosť ma všetko naučí.
Byť verná vo všetkom, aj v drobnostiach,
ochranu a pomoc hľadať v Tvojich milostiach.
Rozdávaš ich plným priehrštím, no nie preto, že si to ja zaslúžim.
Dôvod je jediný a Ty to vieš, je to Tvoja láska, ktorou ma nekonečne miluješ.

Lucia Hidvéghyová OFS

Chválim Ťa, PANE, za farby a tvary v prírode,
cez ktoré presvitá Tvoja krása a tvorivosť.
Chválim Ťa, PANE, za obľavy a nádheru obľohy,
ktorá prebúdza obdiv, vďačnosť voči Tebe.
Chválim Ťa, PANE, za rozmanitosť ľudí,
ktorí sa vzájomne dopĺňajú a obohacujú.
Chválim Ťa, PANE, za prežitú bolesť,
ktorá ma naučila siahnuť hlbšie na dno.
Chválim Ťa, PANE, za blízke priateľstvo,
ktoré je požehnaním a chlebom na ceste.
Chválim Ťa, PANE, za moju nedokonalosť,
vďaka ktorej viem, že láska je nezaslúžený dar.
Chválim Ťa, PANE, za ticho a samotu,
ktoré nechávajú zažiarit Tvoju prítomnosť.

Pater Gabriel Pavol Prievalský OFM

PIESEŇ BRATA SLNKA

Najvyšší, chcem Ti spievať pieseň chvál
spolu s dielami Tvojich svätých rúk:
bratom Slnkom buď chválený, ono je svetlom našich ciest,
i sestrou Lunou i chórom nebeských hviezd.

Pane buď chválený, bratom vetrom i ovzduším
a jasným, no i chmúrnym povetrim.
Sestrou vodou buď chválený, čo plní ústa smädných riek,
tiež bratom ohňom, čo vracia skrehnutým smiech.

Ďakujte môjmu Pánovi, dobrorečte a chváľte ho
s pokorou mu slúžte, chváľte ho s dielami jeho rúk.
Vzdávajte vďaky Pánovi, ohlasujte jeho slávu,
uctite ho chválou svojich úst.

Môj, Pane, buď chválený, matkou zemou,
čo živí nás plodmi svojich štedrých rúk;
každý malý kvietok chváli Ťa, v bylinách driemajúci liek,
taktiež lány zlatých klasov a v nich skrytý chlieb.

Ďakujte môjmu Pánovi, dobrorečte a chváľte ho
s pokorou mu slúžte, chváľte ho s dielami jeho rúk.
Vzdávajte vďaky Pánovi, ohlasujte jeho slávu,
uctite ho chválou svojich úst.

Tým, ktorí vždy odpúšťajú s láskou
a v trápení sa k Tvojmu krížu vinú,
pre nich sestra smrť bude k Tebe bránou svätou,
ich telá sa budú skvieť nádherou rajsých kvetov.

Ďakujte môjmu Pánovi, dobrorečte a chváľte ho
s pokorou mu slúžte, chváľte ho s dielami jeho rúk.
Vzdávajte vďaky Pánovi, ohlasujte jeho slávu,
uctite ho chválou svojich úst.

Františkánská místa kolem nás

3. část

Kláster františkánů s kostelem Panny Marie Sněžné

Mnoho českých i moravských terciářů zná kostel Panny Marie Sněžné. Nachází se v Praze na Jungmannově náměstí, v samotném centru Prahy a je součástí Františkánského kláštera. Jeho název odkazuje na legendu o římském kupci, kterému se zdálo o Panně Marii, která mu přikázala postavit kostel na místě, kde uvidí sníh uprostřed léta. Je významným mariánským poutním místem. Mám radost, že se s kostelem PMS v Praze seznámilo i mnoho našich terciářských přátel ze Slovenska při františkánských Mariánských poutích Prahou.

Krátce historie kláštera

Když v roce 1347 císař Karel IV. zakládal Nové město pražské a plánoval také mnohé kostely v Praze. Nechal je rozmístit podle biblických souřadnic nebeského Jeruzaléma. Klášter byl budován pro modlitební řád karmelitánů a měl být zároveň korunovační katedrálou císařů římských.

Nikdy dopředu netušíme, kam dějiny odbočí. Naše představy o budoucnosti se snadno minou cílem. Tak tomu bylo i s plány Karla IV. Ani jako nejvyšší evropský politik neměl nad budoucností opravdovou moc. Působení karmelitánů v klášteře skončilo s husitskými válkami a z velkolepých plánů výstavby největšího kostela zůstalo jen torzo. Z presbyteria původního chrámu se nakonec stal jednolodní kostel, a to přestavbou po roce 1603. I tak jsou výška a klenby kostela dodnes udivující. Jak by byl velký plánovaný chrám ukazuje současné nádvoří před kostelem a budovy kolem něj, které kopírují původní půdorys chrámu. V novém období - počátkem 17. století - byl klášter s kostelem přidělen františkánům OFM.

Ze života kláštera je potřeba připomenout významnou, ale smutnou událost:

Pražská lůza drancuje klášter

Za vlády císaře Rudolfa II. vpadli roku 1611 do Čech a do Prahy žoldnéři vojska jeho příbuzného, Leopolda Pasovského (biskupa). V převážně protestantské Praze to vyvolalo odpor a pobouření, na což nejvíce doplatil klášter Panny Marie Sněžné. Sotva zabydlené františkánské osazenstvo kláštera bylo pražskou lůzou pod velením Berounského měšťana a dobrodruha Matouše Hovorčovského vybito a klášter vyplněn.

V Praze se totiž rozšířila dezinformace, že strůjci vpádu pasovských byli místní katolíci a kláštery jsou místem pro úkryt zbraní a pasovských jezdců. To nebyla pravda. Ale jak dezinformace fungují známe dobře i my v dnešní době. Lidé jim chtějí naslouchat.

Strůjci lynčování byli později v dubnu 1611 pod Staroměstským katolickým právem popraveni – jenže 14 popravených rabiátů už nevrátilo život 14 františkánským mučedníkům. Tolik zbytečně mrtvých kvůli politice a zmanipulovanému davu!

Pro Rudolfa II. konflikt pasovského vojska se stavovskou českou armádou stejně znamenal konec jeho vlády. Tak to chodí. Ani my dnes nevíme s jistotou, kam povedou naše rozhodnutí. Raději vždy poctivě zkoumejme, koho následujeme.

Proč mám klášter rád?

Nedaleké Václavské náměstí, bývalý koňský trh, dnes nabízí restaurace, hotely, drahé obchody a lehké ženy. Je tu neustálý ruch a pohyb lidí – hlavně cizinců.

Z rušného náměstí plného světa, mohu vstoupit do nádvoří kostela a vejít do klidu a ticha křížové chodby. Tichý svět tu nabízí jiný pohled na život. Křížová chodba je využívána k výtvarným výstavám a jiným akcím. Bývalý velký refektář je pronajmán k významným akcím různých společností, které touží po starobylém prostředí. Se svolením faráře jsme si, členové národní rady, mohli prohlédnout františkánskou historickou knihovnu. Vzácné svazky knih jsou chráněny odbornou klimatizací. Jindy jsme směli v kapli klausury františkánů spatřit hábit svatého Jana Kapistrána.

Obdivoval jsem dřívějšího faráře Klareta Dabrowského OFM, který sledoval v kanceláři na obrazovce návštěvníky, turisty vcházející do kostela a když spatřil cizince, nebo jinak zajímavé lidi, přerušil svoji práci a hned vyběhl z fary a dal se s nimi do řeči o klášteře a o víře. Měl a má v sobě ducha evangelizace.

V národní radě SFŘ jsme v klášteře nebo na faře měli v období 2018-23 pravidelně naše zasedání. Při vizitaci místního společenství terciářů jsem se mohl seznámit s dalšími zákoutími klášteře. V kostele PMS končí vždy každoroční Mariánská pouť Prahou. Moje častá přítomnost v klášteře tak způsobila, že se v chodbách a místnostech klášteře znám, jako bych tam byl doma.

A doma se tam také cítím.

Mše svatá při mezinárodní vizitaci, 2025

Nejen gotická a barokní architektura klášteře, ale hlavně domácí prostředí, které vytváří bratři františkáni se mi vrylo natrvalo do srdce. Rád vzpomínám na setkání s dnes již sto tři roky stále mladým bratrem Benediktem Holotou OFM. V klášteře jsem zažil tři povzbudivé mezinárodní vizitace. Několikrát jsem v klášteře přespal, zažil mše svaté, obědy s bratry, přátelské rozhovory. Snad ještě dodám veselou vzpomínku: Při poslední přestavbě klauzury před pár lety, byly prostory na pár dní přístupné i pro nás, ubytované františkánské sekulární laiky, a tak jsme se společně s bratry např. dívali v televizi na mistrovství světa v hokeji. Jeden z bratrů měl při přenosu dokonce národní dres hokejistů. Společně jsme v klauzuře oslavovali naše hokejové vítězství.

Při běžném každodenním životě, při obyčejných zážitcích se buduje rodinná jednota františkánské rodiny...

Každý terciář sv. Františka má v oblibě nějaký „svůj“ klášter a tak prosím osmělte se a napište do redakce své osobní vyznání z lásky ke klášteře a k bratrům.

Luboš Kolafa OFS z Plzně

O klášteře a jeho historii si lze přečíst více na stránkách františkánů: <https://pms.ofm.cz/chram-klaster.html> a zde: <https://pms.ofm.cz/karmel.html>

Európsky kongres OFS a YouFra po španielsky

Už v roku 2018 sme vedeli že najbližší kongres bude v Španielsku, avšak ani sme len netušili, že to bude až v roku 2025. Ešte jednu spojitosť s Litvou a ovocím tohto kongresu vnímam - v púti Ikony Kráľovnej Františkánskej rodiny. Lebo práve počas kongresu v Španielsku tam bola ikona prítomná a uctievaná a zároveň týmto podujatím tam ukončila svoju púť a putovala do ďalšieho európskeho národného bratstva – do Nemecka. Tento kongres v sebe niesol podtitul slávenia 800. výročia Františkovo Chválospevu stvorenia, konkrétne: stvorenstvo a bratstvo, jedna rodina, jedno poslanie.

Ale podme pekne poporiadku. Je polnoc, nedeľa z 13. na 14. júl a začína sa moja púť do Španielska, hoci najskôr bolo potrebné sa dopraviť do Viedne na letisko. Na tradičný letiskový frmol a procesy som už trochu zvyknutá, takže to prebehlo celkom ľahko až na meškanie lietadla, čím sa moje obavy značne stupňovali. Našťastie trpezlivosť domácich organizátorov na letisku v Barcelone bola nekonečná. A to môžem posúdiť aj z môjho pozorovania, pri čakaní na ostatných účastníkov. Keď sa zhromaždila určitá malá skupina, dobrovoľníci nás odprevadili ku vlaku a povedali, kde máme vystúpiť. Tak sa začala prvá časť poznávania barcelonského mestského priestoru. Na zastávke už čakali ďalší dobrovoľníci, ktorí si našu skupinu rozkúskovali do svojich áut, nakoľko miesto konania kongresu bolo v centre. A tak po vyše dvoch hodinách prichádzam na miesto. Pozorujem uschnuté trávniky, tradičnú architektúru, ale niekde aj zelené stromy či kríky.

Miesto konania kongresu, podľa môjho názoru, nebol typickým kongresovým miestom. Bolo to akési zariadenie na školské voľnočasové aktivity, s ubytovaním a s ďalšími priestormi a športoviskami, nakoľko sme boli svedkami mnohých skupín detí, ktoré sa okolo budovy pohybovali. Budova taktiež na prvý pohľad bola úplne bludisko, avšak časom toto zdanie pominulo. Izby na ten počet osôb, ktoré ho obývali, boli pomerne malé. Ale nejak nám to nevadilo, lebo sme tam trávili málo času. Izby boli hrozne prehriate a vonku v tieni bolo často príjemnejšie než vnútri.

Sv. omša na nádvorí, homíliu mal duch. asistent z Ruska

Delegácia zo Slovenska: ja a br. Remigiusz Górski

Spoločné foto

Radšej by som sa však venovala príjemnejšej stránke tohto letného kongresu. Prítomných bolo 19 národných bratstiev, nuž a samozrejme domáci hostitelia. Niektoré národné bratstvá mali zastúpenie len z OFS, poniektoré, ale v malom počte, aj františkánsku mládež. Kongres sa slávnostne otvoril úvodnou svätou omšou v pondelok večer v kaplnke a to bola zároveň aj posledná sv. omša v interiéri. Bol to malý priestor na taký počet ľudí a výsledkom bolo neskutočné dusno. Potom sa už všetky modlitby a sv. omše konali vonku na dvore. To nádvorie bolo prikryté farebnými plachtami, ktoré zároveň robili tieň. Pri stenách boli lavičky, čo mnohí využívali na posedenie a vzájomné zdieľania. Na nádvorí bolo aj provizórne mini pódium. Takže opäť mi patrilo nechcených pár minút slávy na predstavenie. Prvý večer som tam stála sama, ale od utorka som už mala posilu, aj morálnu podporu - duchovného asistenta, brata Remigiusza Górskeho OFM.

Toto zariadenie malo dve menšie jedálne, do ktorých sme boli rozdelení. Pre obe platilo rovnaké pravidlo a to pripraviť stôl (rozložiť taniere, príbory, poháre ...) a potom následne všetko upratať. Liturgické texty, niektoré prednášky, modlitby a piesne sme mali k dispozícii v elektronickej podobe na zdieľanom disku, boli pekne rozdelené podľa dní, čo bolo veľmi fajn.

Utorok dopoludnia sme už program začali v miestnosti kde bola klíma, avšak taká silná, že viacerí časom preferovali jej vypnutie. Vypočuli sme si prednášku od generálneho ministra Tibora Kausera na tému: Slúžiť bratstvu – vedenie/líderstvo v službe, služba vo vedení/líderstve. Potom nasledovala prednáška od domáceho duchovného asistenta o Chválospeve stvorenia: návrh pre dnešných ľudí. Poobede nasledovala práca v skupinách. Avšak najskôr sme boli rozdelení do pracovných skupín. Neboli osobitne vytvorené pracovné skupiny pre OFS a GiFra či duchovných asistentov. Každá pracovná skupina dostala „vybavenie“ (veľký výkres, farebné perá) a obálku podľa čísla skupiny. V obálke sme si našli opis konkrétnej situácie a otázky, na ktoré sme sa mali snažiť čo najlepšie odpovedať hocjakou formou – či už niečo nakresliť alebo napísať. Niektoré témy/situácie zneli: vyhorenie bratského animátora, neexistencia skupiny františkánskej mládeže, detská skupina, dve skupiny – dve charizmy, rozptýlená skupina – periféria, chýbajúce prepojenie OFS a Gifra. Viacerí sme sa zhodli, že na taký počet otázok bolo príliš málo času. Večerný program bol vyplnený modlitbou pri kríži a program ukončilo prezentovanie niektorých národných bratstiev.

Streda sa niesla v celodennej púti do Montserratu – krásnej Mariánskej svätyne, vzdalenej takú hodinku cesty, vsadenej do obrovského skalného masívu. Najskôr sme sa pomodlili pri soche sv. Františka a potom pred sv. omšou sa nám prihovoril opát domáceho benediktínskeho kláštora. Neskôr sme sa do baziliky vrátili ešte dvakrát. Bola to

S bratom z Nemecka a sestrami z Litvy a Ukrajiny / kláštor Montserrat

taká hudobno - svetelná show o stvorení sveta, narodení Krista až po jeho víťazné zmŕtvychvstanie. Nuž a na poslednýkrát sme mali možnosť uctiť si Čiernu madonu montserratskej baziliky. Počas tohto pobytu v Montserrate bol trošku priestor aj na osobné stíšenie, avšak mimo baziliky, lebo akýkoľvek vstup tam mimo dohodnutej sv. omše je spoplatnený. Keďže sme tento deň mali viac na zreteli Pannu Máriu, večer nechýbala modlitba rozjímavého sv. ruženca.

Nasledujúci deň sme opäť pobudli na domácom mieste. Opäť v chladnej prednáškovej miestnosti sme si vypočuli barcelonského biskupa s témou OFS – GiFra, sme Cirkev: Cirkev na synodálnej ceste. Po krátkej prestávke domáci hosť sa nám prihovril so zaujímavým podnetom: Byť svetským františkánom; Pieseň chvály Otcovi z piesne radosti – Pieseň brata Slnka. Poobede tradične nasledovala práca v skupinách, kde sme do nášho uvažovania mali zakomponovať aj elementy slnka, tmy, vody, pôdy, uvedomiť si dýchanie ... K týmto aktivitám boli pridané konkrétne otázky, ako napríklad aktivita: pozrieť sa na slnko - otázky: Osvetľujem niekoho svojím životom? Vyžarujem teplo, ochranu...; alebo aktivita: kráčať po miestnosti so zatvorenými očami - otázky: Kto je mojím svetlom, ktoré osvetľuje moje temnoty ... Aj tejto práci v skupine bolo venované málo času. Večer nás čakal mimoriadne silný duchovný zážitok, vďaka adorácii doprevádzanej slovom a chválami.

Predposledný deň nášho kongresu bol taktiež nabitý programom. Začali sme prezentáciou katalánskej kultúry, kde neodmysliteľne patrí stavanie ľudských veží. Tradícia budovania týchto veží sa datuje do 18. storočia. Zároveň sa toto stavanie zapísalo do svetového kultúrneho dedičstva. Domáci nám najskôr teoreticky vysvetlili stratégiu budovania pevného, širokého základu, na ktorom je potom možné stavať ďalšie poschodia. Zároveň to prirovnali k jednotlivým úrovňam bratského života, kde základom sú pevné miestne bratstvá, a tie sú základom pre všetky ostatné úrovne. Potom nám Dina Shabalina a Noemi Paula Ricardi v krátkosti predstavili všetky národné bratstvá, ktoré spadajú do ich kompetencie. Na záver tohto bloku nám bola ešte prezentovaná iniciatíva, ktorú začali bratia a sestry OFS „Zjednotení v obnove a nádeji“. Je to vlastne pomoc pre pacientov s Alzheimerovou chorobou a centrá podpory rodín zasiahnutých búrkou Dana.

Nuž a poobede sme navštívili centrum Barcelony – najslávnejšiu stavbu – Sagrada Família. Samotnej prehliadke najskôr predchádzala sv. omša v krypte baziliky. Prehliadka tejto famóznejšej stavby z časových dôvodov nemohla byť až taká podrobná, ale myslím, že naša sprievodkyňa vystihla všetko podstatné, čo robí z tejto stavby architektonický skvost.

A keďže to bol zároveň posledný večer kongresu, Španieli sa nenechali zahanbiť a patrične to oslávili bratským večerom, hudbou a tancom, smiechom a nekonečnými rozhovormi, ktoré trvali až do svitania. A to naozaj Ja som uvažovala či vôbec ísť spať, keďže v sobotu skoro ráno som odchádzala spolu s ostatnými na letisko. Spať sa vlastne ani nedalo, jednak bolo v izbe strašne horúco, vonku navôkol hluk a keď sme sa stretávali ráno o 4,00 h na nádvorí, niektorí mladí Španieli ešte veselo debatovali.

A tak nastal pre mňa posledný deň kongresu, ktorý som trávila cestovaním. Avšak v sobotu na programe bola už len záverečná sv. omša a odovzdávanie Ikony Kráľovnej Františkánskej rodiny. Nejaké oficiálne záverečné posolstvo či správa neboli predložené. Ostala však nepísaná dohoda, že jednotlivé národné bratstvá majú považovať, či by mohli hostiť najbližší Európsky kongres, ktorý by sa konal o 3 roky. Pre jednotlivé delegácie bolo veľmi náročné vyjadriť sa k tomu hneď na mieste a zaviazat sa organizovaním pred samotným prediskutovaním v národnej rade. Preto mi z toho vychádza uznanie španielskemu národnému bratstvu, keď si takto už v momente ukončenia kongresu v Litve vzali na seba záväzok hostiť kongres takéhoto rozmeru.

Pri večeri s delegáciou z Čiech

A čím bol tento kongres pre mňa osobne? Úprimne, niekedy bolo ťažké sa sústrediť na prednášky, ktoré odzneli. Avšak, čo bolo potešujúce, bola vzájomná bratská láska a že sme tam za tých pár dní boli naozaj ako rodina. Pobyt trošku viac vyskúšal moju pokoru a jednoduchosť a musela som to v sebe spracovať a prijať, aby mi to nestrpčovalo samotné prežívanie. Asi som už dosť zvyknutá na nejaký komfort a súkromie a preto to niekedy bola fakt výzva ísť mimo svojej komfortnej zóny a trošku sa uponiť a nevnímať až tak to materiálne, ale byť viac otvorená pre duchovno.

„V Ňom jednom jedno“ (heslo pápeža Leva XIV.)

Rozhovor so sestrou Máriou Klárou z kláštora Soběšice v Brne

Nový kláštor klarisiek v Sobešiciach v Brne bol posvätený 1. novembra 1997. Leží na severnom okraji Brna. Na internetovej stránke www.klarisky.cz sa môžeme dočítať, že: Klarisky sú ženské kontemplatívne spoločenstvo v rámci katolíckej cirkvi a patria k františkánskej rehoľnej rodine. Na základe Reguly, ktorú zostavil sv. František z Assisi v roku 1209 vznikol prvý rád (františkáni, minoriti a kapucíni). O tri roky neskôr zostavuje sv. František pravidlá života pre sestry „forma vivendi“, ktorú Klára r. 1253 začlení do svojej Reguly. K nej sa vzťahuje druhý rád: klarisky, klarisky – kapucínky a pod. Celosvetovo dnes existuje asi 750 kláštorov, kde žije okolo 16.000 sestier. Sv. František sa považuje aj za zakladateľa tretieho rádu – duchovné hnutie mužov a žien vo svete. K nemu patria sestry františkánky a svetskí františkáni rôznych smerov a zameraní. Na stránke sa dočítame o začiatkoch rádu sv. Františka, o histórii klarisiek, o dennom poriadku sestier a mnoho iných zaujímavostí.

V kláštore v Sobešiciach žije krásnych 15 rokov aj sestra Mária Klára, kde vznikol nasledujúci slovensko - český rozhovor:

[Aká bola vaša cesta ku klariskám, kedy a ako vo vás toto povolanie dozrelo, ako to prijala vaša rodina, blízki...](#)

Narodila jsem se ve Zlíně v roce 1981, v rodině kde jsme nebyli věřící a praktikující a já sama jsem konvertovala, když mi bylo 23 let, nechala jsem se pokřtít a začala jsem žít s Pánem. Svatého Františka jsem znala už před tím, protože jsem vždycky měla ráda přírodu a zvířata. Sv. František byl pro mne tehdy jediný „rozumný katolík“ a se sv. Klárou jsem se setkala v rámci mé činnosti ve farním týmu z Vranova nad Dyjí. Tento tým má severočeskou farnost v Jeníkově a tam v kapli je obrázek sv. Františka a sv. Kláry, kde jsem se poprvé setkala se sv. Klárou. Tak mně osoba sv. Kláry začala zajímat, poznávala ji a nakonec mně toto její poznávání dovedlo sem do kláštera v Brně - Soběšicích. V době vstupu do kláštera jsem měla jenom mamku, která to vzala ve smyslu, že když budu šťastná, tak jo. Sama totiž byla vychovávána jako věřící, proto mi vstupu do řehole nebránila a postupně se vstupu do Církve a ke svátostem vrátila.

[Čo vás oslovilo na sv. Františkovi a sv. Kláre?](#)

U sv. Františka to byl vztah ke prírodě, ke zvířatům, láska k jednoduchosti, upřímnost vztahu. Sv. Klára mně fascinovala svojí cílevědomostí. Byla to žena, která věděla, co chce a nenechala se nikým zmanipulovat. Šla si za svou cestou. Byla to její vnitřní síla a zamilovanost do Krista za kterým šla. V té době mohla žít různými způsoby života, ale ona trvala na věcech, které tehdy v Církvi nebyly tak vžitá a tradiční.

[Na čo sa vám pri vstupe do kláštera a klauzury najťažšie zvykalo?](#)

Já jsem ve světě byla takový pastorační světoběžník (Severní Čechy, Vranov nad Dyjí), tak mně překvapilo, že v řeholi mi to nechybí. Náročné to bylo s rodinnými návštěvami v klauzuře a v souvislosti starostlivosti o rodinu, kdežto maminka už je jenom sama, tak jak se o ní postarat. Také to, jak intenzivně musí člověk pracovat na dobrých vztazích v komunitě.

[Ako vnímate pôsobenie terciarov vo svete a v čom vidíte prepojenosť reholí s nami vo svete, keďže sme jedna Cirkev, jedno telo Kristovo \(v zmysle hesla súčasného pápeža Leva XIV: „In Illo uno unum“ - „V Ňom jednom jedno“\)?](#)

Vidím to v tom, že spoločne tvoříme takový jeden celek, jedno tělo. My se tady snažíme modlitbou působit, ale bez pomoci terciářů a lidí z venku, kteří by se na nás obraceli s modlitbou a úmyslem za co se modlit a kteří se o nás i starají různým způsobem, tak by to nebylo možné. Naším úkolem není sledovat kde je co těžkého, ale je potřeba, aby nám to někdo přednesl, abychom jsme to mohly jenom vzít před ten Svatostánek. Ze své zkušenosti, když jsem ještě pracovala jako pastorační asistentka a kdy jsem se denně setkávala s věcmi za které je potřeba se modlit a to mně vlastně dovedlo do kláštera. Takže vnímám to propojení terciářů a nás na této duchovní lince, kdy terciáři jsou venku ve světě, mluví o Kristovi, mluví s lidmi a sledují jejich bolesti a těžkosti, takže my jim vyprošujeme sílu v jejich pastoraci a zároveň přijímáme jejich modlitby a úmysly. Samozřejmě rády sdílíme i radosti a úspěchy. Také v našich konstitucích v čl. 2 se uvádí, že „sv. František spolu se svými bratry slíbil, že se postará o sv. Kláru a všechny sestry, které jí budou následovat. Prostřednictvím tohoto slibu František odkazuje chudým sestrám poslání svědčit o evangeliu, Ježíši Kristu samotnému, v církvi prostřednictvím vzájemného spojení s bratry v různých formách společného povolání“.

Ako vás ako uzavretú klauzúrnu komunitu vnímajú ľudia žijúci vo svete?

Hrozne se to líši v závislosti od človeka. Jinak nás vidí veriaci ľudia, ktorí si nás a našu službu modlitby váží. Na druhú stranu i medzi neveriacimi stoupá povědomí, že je potřeba se ztišit, berou to jako formu duchovního života, ne žeby se přímo modlily, ale tráví čas v tichu a začínají to vnímat jako důležité. Tito lidi si taky myslím, že mají pochopení pro náš způsob života, zas ne všichni. Neměla jsem přímo negativní zkušenost. K nám většinou přijdou lidé, kteří už s vírou do kontaktu přišli.

Žijete uzavretým spôsobom života, stretávate sa aj s inými rehoľnými komunitami?

V současné době, když vezmu kláštery klarisek, tak podle nařízení Říma musíme vytvářet federace. My jsme spojeny s kláštery z Německa, Švýcarska, s kterými tvoříme společenství, máme společné konstituce a tvoříme jednu federaci. Existuje komunikace mezi kontemplativními kláštery v České Republice. V ČR jsme jediné klarisky. Pak ještě jsou klarisky – kapucínky, ale to jsou takové naše „sestřenice“, už je to zase trochu něco jiného. Tím, že tady veškerý řeholní život začínal od 90. let znovu, tak kontemplativní komunity se dobře znají. Konají se pravidelná roční setkání představených a formátorek kontemplativních komunit. Víme o sobě, tušíme co se kde děje, i když to není intenzivní, ale máme o sobě povědomí. S činnými komunitami je to občasné, například Milosrdné sestry III. řádu sv. Františka pod ochranou Svaté Rodiny na Grohové v Brně nás zásobují proviantem a různě nás podporují. Mají to přímo ve svých konstitucích a obracejí se na nás pravidelně s prosbami o modlitbu.

Sú rehole klauzúrneho typu ako vaša „atraktívne“ pre mladých aj dnes? V dnešnej „upónáhanej“ dobe vidia atraktivitu v takomto spôsobe života?

Těžko mluvit za ně. To by byla otázka na mládež a záleží jak je ten mladý člověk nastavený, co hledá. Jestli se dnešní dobou a trendy nechá „splávnout“ anebo jestli objeví to, že když se zastaví a stáhne se do ticha, že ho to obohatí a že mu to dá možnost načerpat. K nám chodí už ty mladí, kteří právě to ticho vyhledávají a jsou to občas studenti, kteří se potřebují ztišit a připravit na zkoušky, nebo odpočinout po zkouškách, to jsou ti, kteří ticho jakoby objevili a už nás cíleně vyhledávají.

Charizma sv. Františka oslovuje mnoho ľudí rozličných národností, náboženstiev, kultúr aj dnes. Prečo práve sv. František?

Protože jednoduchý, skromný život v chudobě je princip, který se vyskytuje ve všech náboženstvích. Muži a ženy v různých dobách a místech žili život naplnění modlitbou

nebo meditací. Sv. František ve své době dává zářný příklad, po kterém člověk touží, ke kterému vzhlíží. On naplnil svůj život láskou, pokorou, skromností. Tím se zviditelnil a je příkladem pro druhé.

Křesťanské hodnoty sú často pre mladých ľudí „nemoderné a zastaralé“, majú pocit, že Cirkev „nekráča s dobou“, ako vnímate tú „neatraktivitu kresťanstva“?

V dnešní době, kdy svět je díky technologiím hodně otevřen a člověk tak přímo zahlcen různými myšlenkami, ideály a informacemi, to opravdu není jednoduché. Hlavně v období mládí kdy se člověk tzv. hledá. Pokud jako křesťan vyznávám určité hodnoty, logicky jsem pak konfrontován svým jinak smýšlejícím okolím. Kristus je však pravda a ta nikdy nebyla a nebude nemoderní a zastaralá... Pokud toužím po pravdě a sám jsem upřímný a pravdivý, má cesta povede Kristu. On mi také dá sílu v okamžicích nejistoty a zmatku.

V súvislosti s predchádzajúcou otázkou, v čom nám terciárom viete poradiť, v čom by sme práve takýmto mladým mohli pomôcť v tomto tzv. hľadaní?

Naslouchat, protože si myslím, že mladí v této době trpí nedostatkem osobní pozornosti. Kdy je všechno zrychlené a všechno se děje přes počítač, v rodinách při zaměstnání rodičů, ve škole... všechno se řeší přes počítač a je nedostatek osobního setkání, jenom si mladí píšou SMS, emaily... a myslím si, že to osobní naslouchání je to co ti mladí potřebují, aby se mohli zastavit, zorientovat a třeba už jenom tím, že to vysloví, tak jim to pomůže najít sám sebe... Kolikrát člověk nepotřebuje nějakou radu, ale už jenom svoje dilema vyslovit mu pomůže utřídit myšlenky a zorientovat se.

V jubilejnom roku 2025 nám dominuje chválospev sv. Františka, ako vo vás tento chválospev „rezonuje“? Ako tento chválospev sv. Františka vnímate vy?

Určitě blízkost. Tím že sv. František nazývá vše stvoření bratr a sestra tak vlastně ukazuje na ten blízký vztah a to je to co nejvíc, ta blízkost toho stvoření a skrz stvoření blízkost Boha.

pripravila Jana z novovznikajúceho bratstva u minoritov v Brne
foto: archív sr. Marie Kláry

Národná volebná kapitula v Melčiciach

V dňoch 4. až 7. septembra 2025 prebehla v Melčiciach Národná volebná kapitula OFS. Účastníkmi kapituly boli členovia regionálnych rád, odchádzajúca národná rada, národní duchovní asistenti: P. Stanislav Rok OFM Conv., P. Róbert Jozef Chabada OFM, P. Jozef Konc OFM Cap. a generálny duchovný asistent P. Pedro Zitha OFM. Volebnú časť kapituly viedla členka Predsedníctva medzinárodnej rady OFS, sestra Dina Shabalina. Hostom kapituly bol aj Václav Vendelín Hájek, národný minister SFŘ z Čiech.

Prítomní delegáti zvolili na ďalšie tri roky nasledovných zástupcov do národnej rady:

- minister: Damián Berec
- viceminister: Michal Šerík
- tajomník: Juraj Zonnenschein
- formátor: Ľudovít Billý
- pokladník: Mária Hudáková
- medzinárodný radca: Lucia Spodniaková
- zástupca medzinárodného radcu: Rastislav Smažák
- radca pre mládež: Ľudovít Billý

Členovia novozvolenej národnej rady, ktorí boli prítomní na volebnej kapitule. Zľava: Juraj Zonnenschein, Mária Hudáková, Lucia Spodniaková, Ľudovít Billý a Damián Berec.

Národní duchovní asistenti vytvorili Konferenciu duchovných asistentov v zložení:

- predsedajúci: P. Stanislav Rok OFM Conv.
- sekretár: P. Róbert Jozef Chabada OFM
- člen: P. Jozef Konc OFM Cap.

Duchovní asistenti spolu s členkou Predsedníctva medzinárodnej rady OFS. Zľava: P. Pedro Zitha OFM, P. Jozef Konc OFM Cap., sestra Dina Shabalina, P. Stanislav Rok OFM Conv. a P. Róbert Jozef Chabada OFM.

Účastníci vrátane odstupujúcej NR sa zaoberali a živo diskutovali na tému ďalšieho smerovania nášho rádu. Z diskusií aj z práce delegátov vyplynuli nasledovné úlohy pre novú národnú radu na nasledujúce volebné obdobie:

1. Reštrukturalizácia národného bratstva OFS

- a) Pripraviť zmenu štruktúry NB OFS na Slovensku tak, aby ho národná kapitula mohla schváliť v tomto trojročnom období. Bude zahŕňať okrem iného:
- b) Prechod z trojúrovňovej štruktúry miestne bratstvo (MB), regionálne bratstvo (RB) a národné bratstvo (NB) na dvojúrovňovú štruktúru MB a NB.
- c) Rozšírenie počtu členov NR OFS.
- d) Noví členovia rozšírenej NR budú mať na starosti hlavne kapituly a návštevy MB podľa oblasti svojej pôsobnosti.
- e) Zverejniť mapy lokalizácie MB v rámci Slovenska.

2. Zosúladenie Národného štatútu OFS s Medzinárodným štatútom OFS

- a) Po preložení Medzinárodného štatútu OFS z taliančiny do anglického jazyka aktualizovať Národný štatút OFS, aby bol s ním v súlade.
- b) Zapracovať zmeny, ktoré vyplývajú zo záverov národnej volebnej kapituly.

3. Duchovná asistencia

- a) Hľadať spôsoby riešenia duchovnej asistencie nielen s prvými rádmi, ale prípadne aj so ženskými rehoľami s františkánskou spiritualitou, napríklad so Školskými sestrami sv. Františka.
- b) V prípade núdze využiť aj ďalšie menej zaužívané možnosti, napríklad menovanie skúseného člena OFS za duchovného asistenta pre iné ako vlastné bratstvo (odporúčanie prítomného generálneho duchovného asistenta).
- c) Chýbajúcu duchovnú asistenciu vždy riešiť s provinciálnym predstaveným prvého rádu, ktorý založil dotknuté miestne bratstvo.

4. Volebný poriadok

Vypracovať zrozumiteľný volebný poriadok, ktorý by bol aplikovateľný pre jednotlivé úrovne OFS na Slovensku.

5. Horizontálna komunikácia

- a) Podporovať aktivity, na ktorých sa môžu členovia OFS stretávať na dobrovoľnej báze na základe spoločných záujmov alebo profesie.
- b) Umožniť zverejňovanie týchto aktivít na stránke www.ofs.sk

6. Františkánska mládež

- a) Povzbudzujeme naďalej k začatej iniciatíve radcu pre františkánsku mládež a k modlitbe za povolania mladých.
- b) Spolupráca a podpora prvých rádov pri animovaní mládeže na miestnej úrovni.
- c) Zbieranie a zdieľanie konkrétnych príkladov úspešnej spolupráce s mládežou.

7. Organizácia národného stretnutia

- Najbližšie národné stretnutie v roku 2026 venovať sláveniu 800. výročia smrti sv. Františka a participovať na spoločnom podujatí Františkánskej rodiny pri tejto príležitosti.
- V rámci programu nájsť priestor na bratské stretnutie a zdieľanie.
- Zvážiť koncept striedania rohožkovej kapituly s národným stretnutím OFS.

8. Bratské a pastoračné návštevy

Povzbudiť miestne bratstvá, aby boli otvorené bratskej návšteve (vizitácii), pretože je to jedinečná príležitosť na počúvanie a vzájomné zdieľanie bratov a sestier so zástupcami RR (NR).

9. Zmena v evidencii členov a úprava volebného kvóra

- Pri pravidelnom štatistickom zisťovaní počtov aktívnych členov súčasné označovanie (aktívny, pasívny/dlhodobo nemocný, dočasne vylúčený, vylúčený a podobne) zjednotiť na prehľadnejšie a citlivejšie: člen, pozastavené členstvo, vylúčený.
- Vypracovať výzvu pre členov OFS, ktorí sa dlhodobo nezúčastňujú stretnutí MB a riešiť dočasné pozastavenie členstva alebo vylúčenie.
- Upraviť volebné kvórum na volebných kapitulách tak, aby sa mohli vykonať platné voľby.

10. Národné formačné stretnutie

Pokračovať v národných stretnutiach formátorov, termín pre rok 2026 bude upresnený.

Juraj Zonnenschein, Damián Berek
foto: Juraj Zonnenschein

Ordo Franciscanus Saecularis Consilium Internationale

Prot. č. 3816

Rím, 7. apríl 2025

Každej národnej rade OFS
Každej národnej rade YouFra

Vec: **Medzinárodný deň solidarity svetských františkánov**

Drahí bratia a sestry, všetko je to milosť!

Chcel by som vás pozdraviť s radosťou a nádejou dnes, keď všetci, na rôznych miestach, každý v svojej reálnej skutočnosti, cítime povinnosť žiť dar povolania, ktoré sme dostali, najmä v našich miestnych bratstvách, kde žijeme každý deň ako svetskí františkáni a kde sa snažíme naplňať naše poslanie: „obnoviť Cirkev“. Prichádzam k vám, bratia a sestry, majú v mysli a srdci slová Svätého Otca pápeža Františka pri príležitosti Jubilea: "V srdci každého človeka prebýva nádej ako túžba a očakávanie dobrých vecí, ktoré prídu, napriek tomu, že nevieme, čo môže priniesť budúcnosť." (Spes non confundit 1.)

Práve na základe toho, že sme boli povolaní obnoviť Cirkev a smerovať svoju činnosť na obnovu a posilnenie nádeje všetkých, predsedníctvo CIOFS schválilo zriadenie

Medzinárodného dňa solidarity svetských františkánov.

Sme si vedomí toho, že solidarita sa musí praktizovať neustále, deň čo deň a všade, ale ako Rád sa domnievame, že na medzinárodnej úrovni môžeme mať konkrétne a dosiahnuteľné aktivity, ktoré nás posilnia, aby sme boli rodinou a aby sme si viac pomáhali.

Tento deň sa bude konať každý rok 17. novembra, na sviatok svätej Alžbety Uhorskej, patrónky Františkánskeho svetského rádu. Františkánske hodnoty ako pokora, služba, odpútanosť, láska, pomoc chudobným, najnúdznejším a tým, ktorí trpia, charakterizujú jej život. Hovoriť o svätej Alžbete je výzvou k zamysleniu sa nad konkrétnymi spôsobmi lásky a solidarity v jej živote. Jej činy inšpirujú a dávajú príklad. Preto sa domnievame, že musíme podporovať solidaritu nielen ako prostriedok pomoci, ale aj ako súčasť formácie, ktorá vedie k obráteniu a posilňovaniu jednoty, integrácie, spolupráce a účasti v našich bratstvách OFS a Youfra, ako aj byť živým svedkom nádeje v spoločnosti, ktorá sa stáva čoraz ľahostajnejšou.

Deň solidarity sa bude konať na všetkých úrovniach rôznymi, ale vždy konkrétnymi spôsobmi. Všetci sme povolaní podniknúť konkrétne kroky, berúc do úvahy rôznorodosť skutočností. Cieľom je získať finančné prostriedky alebo zdroje, ktoré pomôžu konkrétnym potrebám v našich miestnych, regionálnych a národných bratstvách OFS a YFRA. Týmito konkrétnymi krokmi môže byť zbierka potravín alebo liekov, dávanie almužny, návšteva chorých, starších ľudí, tých, ktorí to potrebujú. Je dôležité zdôrazniť, že tento deň bol ustanovený s cieľom stretnúť sa s tými, ktorí sa nachádzajú v rôznych ťažkostiach v rámci našich bratstiev a v ich blízkosti, prítomných v rôznych častiach sveta. Preto bude využitý na priblíženie sa k bratom v ťažkostiach z toho istého bratstva, alebo v susednom bratstve či bratstve vyššej úrovne. Hlavným cieľom nie je byť efektívny pri zhromažďovaní zdrojov, ale hlavným cieľom je pomôcť v akejkoľvek forme, priniesť nádej konkrétnymi činmi.

Dôležitá je aj transparentnosť, preto sa odporúča viesť príslušné záznamy o akciách, mať jasnú kontrolu nad tým, čo sa zhromažďuje a ako sa to používa, čím sa vyhneme zmätkom, nedorozumeniam alebo komentárom, ktoré ovplyvňujú bratský život.

Drahí bratia, pápež František v bule k Jubileu 2025 povedal: "Nádej sa rodí z lásky a je založená na láske prameniacej z prebodnutého Ježišovho srdca na kríži." (Spes non confundit 3.) Prinášajme nádej konkrétnymi skutkami, uvedomme si dôležitosť lásky v našom živote, v tom, že sme františkáni. Buďme príkladom súcitu a služby, inšpirovaní aj príkladom svätej Alžbety Uhorskej!

Na záver by som vás chcel poprosiť, aby ste nás podporili tým, že oznámite Medzinárodný deň solidarity svetských františkánov a aby ste viedli a usmerňovali bratov a sestry k jeho správne mu rozvoju.

Nech nám naša blahosladená Matka Panna Mária a jej verný materinský príklad pomáhajú a objímajú nás deň čo deň.

S bratským pozdravom,

Tibor Kauser, Generálny minister OFS

Aktuality zo života bratstiev OFS Západoslovenského regiónu

V mesiaci jún sme v našom regióne slávili dve volebné kapituly, v miestnych bratstvách Pezínok a Hlohovec. Obe voľby boli precízne pripravené a predsedal im regionálny minister brat Ondrej Božík.

Volebná kapitula v Pezinku sa konala 7. 6. 2025. V úvode kapituly bola sv. omša, ktorú celebroval miestny duchovný asistent P. Tomáš Konc OFM Cap. Ministerka bratstva sr. Michaela Bírová zhodnotila uplynulé volebné obdobie a po vyzvaní Ducha Svätého nasledovali voľby miestnej rady. Na obdobie 2025 - 2028 bola zvolená miestna rada v zložení: Michaela Bírová - minister; Stanislava Dulajová - viceminister; Martin Dulaj - formátor; Milan Demovič - tajomník; Andrea Stročková - pokladník.

Volebnej kapituly v Hlohovci 14. 6. 2025 sa zúčastnili všetci členovia regionálnej rady. Voľby začali slávením svätej omše, ktorú celebrovali miestny duchovný asistent páter Augustín Hlavina OFM a regionálny duchovný asistent P. Bruno Včela OFM. Po svätej omši bolo krátke, ale bohaté agape, ktoré pripravili sestry z bratstva. Sr. Helena Ficeková, ministerka MB, zhodnotila trojročné volebné obdobie, formáciu a pomoc sestier a bratov pri slávení františkánskych sviatkov a osemstých jubileí. Veľmi pozitívne hodnotila vzájomnú spoluprácu s MB v Topolčanoch. Vzájomne sa navštevujú a spoločne slávia františkánske sviatky v kláštore v Hlohovci.

Po vyzvaní Ducha Svätého začali voľby a na obdobie 2025 - 2028 bola zvolená miestna rada v zložení: Helena Ficeková - minister; Marián Havrlent - viceminister; Iveta Preťová - formátor; Gabriela Rýchliková - tajomník; Božena Fusková - pokladník.

Zvoleným miestnym radám prajeme a vyprosujeme Božie požehnanie a dary Ducha Svätého, aby mali silu a trpezlivosť v bratskej láske viesť bratov a sestry.

Po ukončení volieb v Hlohovci, bolo stretnutie regionálnej rady, ktorá navrhla, prerokovala a schválila kandidátov do národnej rady OFS a zaoberala sa prípravou regionálnej púte do Topolčian.

Monika Olečková

Púť Západoslovenského regiónu v Topoľčanoch

Regionálna púť začala svätou omšou v jubilejnom chráme, vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie. Hlavným celebrantom bol dôstojný otec Jozef Schwarz, dekan v Hlohovci a rodák z Topoľčan. Pán dekan má k svetským františkánom veľmi blízko, pretože je synom ministerky bratstva v Topoľčanoch. Svätú omšu s ním koncebrovali regionálny duchovný asistent P. Bruno Včela OFM a P. Damián Debnár OFM, duchovný asistent v Nových Zámkoch a Nitre. Po svätej omši sme sa premiestnili do priestoru Domu kultúry na námestí v Topoľčanoch, kde sestry a bratia pripravili bohaté agapé, pri ktorom sme mali priestor na vzájomné spoznávanie, zdieľanie a prežívanie skutočného bratského života.

Ostal nám posledný bod programu – Krížová cesta na Kalvárii, ktorá je mimo mesta, takže sme sa tam odviezli dopravnými prostriedkami. Pri Kalvárii nás čakal jej správca, brat z rádu pavlínov, ktorý nás informoval o histórii tohto miesta.

Kalvária v Topoľčanoch bola vysvätená 28. septembra 1856. Výstavba tohto pútnického miesta bola spojená s finančnou a materiálnou podporou veriacich a občanov mesta. Je postavená v neogotickom slohu a zásluhou topoľčianskeho dekana Vincenta Kubicu v súvislosti s tradíciou Zázračnej Panny Márie Veľkotopoľčianskej. Kalvária pozostáva zo štrnástich kaplniek zastavení krížovej cesty. V rokoch 2023-2024 bolo desať z nich zrekonštruovaných za podpory štedrých darcov z topoľčianskych farností a okolia. Kalváriu podporilo aj Mesto Topoľčany.

Modlitbu Krížovej cesty viedol P. Bruno OFM a pri čítaní modlitby pri jednotlivých zastaveniach sa striedali bratia a sestry. Text modlitieb tvorili myšlienky známych osobností. Modlitbou Krížovej cesty sa program našej púte naplnil. Zúčastnilo sa jej odhadom 150 až 200 bratov a sestier zo Západoslovenského regiónu. Poďakovanie za prípravu a realizáciu tohoročnej púte patrí pánovi dekanovi Schwarcovi, našim duchovným asistentom, miestnemu bratstvu v Topoľčanoch a regionálnej rade.

Monika Olečková

Bratstvo Bardejov, alebo správa z východu, kde „nič“ nie je

Leto vrcholí a cítiť to všade: slnko, príroda, dážď, kraťasy, výlety, radosť a „letný slovník“, ktorým namiesto pozdravu „Dobré ráno“ od susedov na chalupe často počut: „Nechceš cuketu?“. Aspoň ja to počúvam pravidelne, aj niekoľkokrát do týždňa. Nestážujem sa – mám ich rád a nikdy ich neodmietnem. Ako „bytovkový chlapec“ si spolu s rodinou vychutnávam každú chvíľu na našej chalupe, odkiaľ vidíme krásne Čergovské pohorie a kde nás ráno budí štebot vtáčikov rôznych druhov. Keďže počas školského roka nemáme veľa času na chalupárčenie, radšej nič nesadíme, aby sme sa o to nemuseli starať. Sem-tam azda nejaká petržlenová vňať či mrkva, ktoré si musia počas rastu pomôcť samé. Na konci nášho 36-árového pozemku máme veľké kompostovisko, do ktorého občas vhodíme semenka cukiet či hokaida. Vždy nás poteší, keď sa napriek tomu, že sa o túto zeleninu nestaráme, niečo uchyťí a prinesie úrodu. Ako naposledy – pri prechádzke po našom pozemku som si všimol, že kompostovisko je plné obrovských zelených listov a pod nimi množstvo plodov! Človek by si povedal: na konci pozemku, kde takmer nikto nechodí, na „zabudnutom mieste“ asi nič nevyrastie... A predsa!

Ale aby som vás už netrápil týmto dlhým úvodom a prešiel k jadru veci – podobne je to aj s naším bratstvom. Nieкто kedysi vyjadril možno aj väčšinový názor obyvateľov našej vlasti, že „na východe nič nie je“. Možno je to tak – a možno, Bohu vďaka, ak sme „nič“ („Ja som – vy nič. Vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.“ Jn 15,5). Napriek tomuto „nič“ sa o nás Dobrý Boh stará a pozhŕňa nás. Tak si tu žijeme na východe.

Naše bratstvo sv. Pia z Pietrelciny v Bardejove je najseverovýchodnejším bratstvom OFS na Slovensku. Tu, kde „nič“ nie je, žijeme v starobyľom meste Bardejov, obklopení krásnou prírodou a dobrými ľuďmi. Stopy OFS v našom meste možno zachytiť už v roku 1453, keď svätý Ján Kapistránsky prijal do svetského františkánskeho rádu vtedajšieho bardejovského farára Kristiána so všetkými členmi spoločenstva Panny Márie Milosrdnej. Počas čias minulého režimu naši starší bratia a sestry OFS „previedli“ loďku nášho bratstva cez „rozbúrené more“ až do dnešných dní a my im za to zo srdca ďakujeme. Ďakujeme, že urobili všetko preto, aby plamienok OFS v Bardejove nezhasol. Nemáme tu bratstvo 1. rádu a už viac ako 70 rokov sa snažíme františkánsku charizmu žiť a udržiavať pri živote práve prostredníctvom bratstva OFS. Sídlime na Františkánskej ulici 4, v peknej gotickej miestnosti, ktorú máme prenajatú. Stretávame sa v pondelky a raz mesačne celé bratstvo spolu s našim duchovným asistentom pátrom Gabrielom Prievalským OFM, z Prešovského bratstva. Otec Gabriel napláňa to „altius moderamen“ v rámci celej Františkánskej rodiny – zdieľa s nami charizmu, spoločenstvo a „rodinnú blízkosť“. V našom bratstve je 22 členov. Snažíme sa žiť ho spoločným zdieľaním, modlitbou, stretávaním sa a organizovaním rôznych aktivít – od slávenia františkánskych sviatkov vo farnosti (keďže bratia 1. rádu slávia vo svojich kláštoroch a nemôžu byť na viacerých miestach naraz, snažíme sa ich prežívať a organizovať vo farnosti my, OFS), cez pripravované Františkánske trhy, preklady Františkánskych prameňov, službu vo farnosti a púte. Naposledy sme počas Púte Spišským Jeruzalemom priniesli Symboly Púte Pokoja a Dobra (kríž s kameňom z hory La Verna a obraz Stigmatizácie sv. Františka) otcovi biskupovi Františkovi Trstenskému. Stretli sme sa s ním na biskupskom úrade na Spišskej Kapitule, kde vládla príjemná rodinná atmosféra. Otec biskup púť požehnal, symboly prijal a umožnil jej prechod cez svoju diecézu. Táto púť si vyžaduje istú obetu a aktivitu.

Keďže v našich bratstvách zatiaľ nemáme nadbytok mladších členov, poprosili sme o spoluprácu Spišských skautov z Levočského zboru, ktorí sú našej charizme najbližšie. Ponúkli nám pomoc tým, že prevezmú zodpovednosť za prenos symbolov z farnosti do farnosti v Spišskej diecéze. Samozrejme, v miestach, kde máme bratstvá, sa do púte zapoja aj naši členovia OFS. Biskupským palácom nás previedol Roman Blaško, správca Skautského domu sv. Juraja a člen duchovnej rady Slovenského skautingu. Navštívili sme všetky miestnosti paláca, medzi nimi aj tú, kde počas minulého režimu prebýval biskup Ján Vojtaššák. V kaplnke sme prijali do Františkánskej mládeže našu najmladšiu sestričku Katku Lenártovú a následne sme sa zúčastnili svätej omše, ktorú slúžil biskup František.

Navštívili sme aj Skautský dom v Spišskej Kapitule a zoznámili sa s baranom Ferom, ktorý je takou „bio kosačkou“ na skautskom dvore. Je predstaviteľom ovčieho druhu „Slovenská valaška“, ktorý som videl prvýkrát v živote. Najbližšie nás čaká na sviatok sv. Pia z Pietrelciny slávnosť, počas ktorej prijmemo do bratstva OFS tri nové sestry. Myslite na ne vo svojich modlitbách. Takisto, ak Boh dá, tak do konca roka navštíví naše bratstvo a farnosť libanonský biskup Isaac Jules Peter Georges Boutros, ktorý nášmu Bratstvu sv. Pia z Pietrelciny v Bardejove prinesie relikviu 1. stupňa sv. Charbela Makhloufa.

Zároveň vás prosím, aby ste sledovali prebiehajúcu Púť Pokoja a Dobra a zapojili sa do nej, keď prejde miestami, kde bývate, sídlite. Nebojte sa prijať aj zodpovednosť a pridať sa – púť je naplánovaná tak, aby netrvala viac ako dve hodiny a mohli sa jej zúčastniť pútnici rôznych vekových kategórií. Snažte sa, prosím, zapojiť aj mládež – či už z vašich farností, bratstiev alebo rodín – a priblížiť tak pútnikom našu charizmu a spôsob života.

Nebojte sa! (JPII) Boh je s nami – a s Ním kráča aj svätý František, ktorý nám všetkým žehná. Pokoj a dobro!

Váš brat Ľudovít Pacifik Billý OFS

Koncom júna sme stihli duchovné cvičenia u bratov Kapucínov v Ponikách. Bola to taká menšia pánska jazda, ktorej sa zúčastnili chlapi z bardejovského OFS, ale mysleli sme na všetkých, ktorých sme nechali doma ako aj na celé národné bratstvo OFS.

Volebná kapitula Miestneho bratstva sv. Pátra Pia v Sečovciach

Dňa 30. augusta 2025 sme slávili v poradí 7. volebnú kapitolu nášho miestneho bratstva v Sečovciach.

Svätú omšu celebroval, vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie, náš duchovný asistent P. Stanislav Rok OFM Conv. Potom sme sa presunuli do priestorov farskej budovy, kde sa uskutočnila pracovná časť kapituly - voľby. Kapitolu viedla ministerka Východoslovenského regiónu OFS, Mária Hudáková a výsledky v mene Cirkvi potvrdil páter Stanislav.

Na najbližšie tri roky sme si zvolili:

Ministerka: Katarína Lörincová

Viceministerka: Mária Prosbová

Tajomníčka: Cecília Blanárová

Formátorka: Jana Čelovská

Pokladníčka: Mária Pálfiová

Pomocná formátorka a zároveň kronikárka bratstva: Magda Hirková

Nasledovalo agapé, na ktorom sme radi privítali aj nášho pána farára Stanislava Radvanského a jedného z dvoch kaplánov, Vladimíra Klešča, ktorý tam bol prítomný a mohli sme sa s nimi bližšie zoznámiť, nakoľko všetci traja kňazi sú v našej farnosti iba od 1. júla 2025.

sr. Mechtilda

Duchovná obnova MB Nová Dubnica

Miestne bratstvo pri príprave programu na rok 2025, nezabudlo ani na duchovnú obnovu so svojim duchovným asistentom P. Brunom OFM. Rozhodovanie o mieste nebolo ťažké, ihneď jednohlasne bolo odsúhlasené blízke pútnické miesto Skalka pri Trenčíne, resp. Skalka nad Váhom. O zabezpečenie termínu sa postarala sr. Katka Darvašová, ktorá tam slúži ako sprievodkyňa a má dobrý vzťah s miestnym farárom, ktorým je dp. Štefan Bučo. Voľný termín sa našiel 26.6. – 28. 6. 2025. Program duchovnej obnovy pripravili ministerka MB sr. Janka Šalková a duchovný asistent P. Bruno OFM. Na duchovnú obnovu pozvali aj sestry z Trenčianskych Bohuslavíc, brata Tibora a autorku tohto textu.

Skalka, neďaleko Trenčína, je spätá so životom sv. Andreja-Svorada a Beňadika. Spoľahlivé správy o svätých pustovníkoch máme zaznamenané v legende Život svätých pustovníkov Svorada vyznávača a Beňadika mučeníka, ktorú napísal ich súčasník, päťkostolský biskup blahoslavený Maurus v rokoch 1064-1070. Svorad bol pôvodom Poliak. Tradícia v dedine Tropie nad Dunajcom, neďaleko slovenskej hranice zaznamenala, že tam Svorad žil v mladosti ako mních. Už v 13. storočí tu bol kostol zasvätený svätému Svoradovi. Okolo roku 1020 Svorad prichádza na Slovensko. Neďaleko Nitry, v benediktínskom kláštore svätého Hipolyta na Zobore, ho prijíma opät Filip, od ktorého dostáva i rehoľné meno Andrej.

Na Malej Skalke, kde je vybudovaný pútnický dom s vynikajúcim vybavením a zariadením, sme vo štvrtok 26. 6. 2025 začínali duchovnú obnovu slávením svätej omše v diecéznej svätyni, ktorá je zároveň jubilejným kostolom. Po svätej omši bola večera a prvá prednáška.

Zamýšľali sme sa nad slabosťami a čnosťami postáv Starého Zákona a Svätého Františka z Assisi. Hľadali sme v ich správaní pripodobnenie sa Srdcu Ježiša, nakoľko bola slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Páter Bruno vybral úryvky z knihy Genezis, postavy Abraháma, Izáka a Rebeky, synov Ezaua a Jakuba, a ich plnenia Božej vôle. Pokračovali sme dejinami Jakuba a Jozefa.

V piatok sme deň začínali modlitbou Ranných chvál, raňajkami a pokračovali sme prednáškou, v ktorej sme uvažovali nad Božím povolaním a vyvolením. Boh nám dáva dary - život a vieru a je len na nás, ako ich prijíame.

V druhej prednáške sme pokračovali dejinami Jakuba a Jozefa. Zlo, ktoré spôsobili bratia Jozefovi, keď ho predali do Egypta, Boh premenil na dobro, keď Jozef mohol pomáhať bratom a otcovi. To bol príklad, ako Boh nezastaví zlo, ale dokáže to premeniť na dobro, ale k tomu je potrebné naše odpustenie a zmierenie. Podoba Jozefa a Ježiša, obaja boli zapredaní, ale odpustením priniesli dobro iným. Majú podobné srdcia, ktoré sa vedú obetovať za iných a zlo zmeniť na dobro.

Popoludní sme pokračovali so starozákonnými postavami Dávidom, Saulom a Jonátanom. Žiarlivosť, posudzovanie a domýšľavosť nás vedú k hriešnym myšlienkam. Problémy, predsudky, ktoré neexistujú nám spôsobujú strach, obavy a tie môžu viesť k myšlienkam na odplatu, na zlo. V bratstvách máme priestor aj na to, aby sme sa navzájom napomínali a aby sme zlé návyky menili na dobro.

Večer sme slávili svätú omšu na Veľkej Skalke, ktorá je zrúcaninou kláštora. Je najstarším pútnickým miestom na Slovensku. Jej súčasťou je aj menší jaskynný komplex. Podľa povestí v jaskyni žil pustovník sv. Benedikt. V tomto komplexe je aj kaplnka, do ktorej sa vchádza priamo z jaskyne. Po svätej omši bola adorácia a tiež krátka informácia o tomto pútnickom mieste a o živote pustovníkov.

V sobotu po modlitbe Ranných chvál a raňajkách bola záverečná prednáška s porovnaním vlastností sv. Františka a spomínaných starozákonných postáv. Na záver bola slávená svätá omša v jubilejnej svätyni so slávnostným požehnaním na získanie plnomocných odpustkov.

Duchovná obnova bola pripravená veľmi zodpovedne a priniesla povzbudenie do duchovného života bratov a sestier. Bola aj príležitosťou na zblíženie sa pri spoločných večerných posedeniach a rozhovoroch a vhodnou chvíľou na oslávenie životného jubilea sestry Janky Šalkovej, ministerky miestneho bratstva.

Veľké poďakovanie patrí pátrovi Brunovi za jeho prípravu a vedenie duchovnej obnovy a všetkým bratom a sestram za vytvorenie krásneho bratského spoločenstva.

Monika Olečková

Nově vznikající společenství SFŘ - Minorité - Brno

Pokoj a Dobro milovaní bratři a sestry SFŘ,

dovolte se nám představit. Jsme nově vznikající společenství SFŘ, setkáváme se u minoritů v Brně. V iniciaci je nás pouze 9 členů, ale setkává se nás 17. Od mateřského kapucínského bratrského společenství nám byl propůjčen brat Petr Mokrička a bylo to dobře. Jeho poutavé přednášky posloucháme všichni se zatajením dechem. Příklad jeho života nás stále více přesvědčuje, že jsme si cestu sv. Františka zvolili také dobře. S ohromnou trpělivostí nás Peter provází také naši řeholí kterou po kousku probíráme. Veškeré Petrovo vedení je pod „přísným“ a pečlivým dohledem otce Vladimíra OFM Conv., za kterého jsme také moc vděční. Na naše měsíční setkání se všichni těšíme a když je nás tolik pořád je na nich co slavit. Trvalá sympatizantka Miluška nás svými prudce jedlými buchtami a koláči rozmazluje jako maminka nás všech.

Během roku iniciace jsme společně putovali na Cvilín k svátku sv. Josefa a také navštívili bratry minority v Krnově a zúčastnili se setkání v Hájku u Prahy. Během povodní v Krnově jsme někteří neváhali a skočili do holínek, brodili bahnem a neúnavně pomáhali s bojem s vodou. Také někteří z nás radostně pomáhají s farní kavárnou v neděli u minoritů po mši svaté o 10.30 a s ještě větší radostí a nadšením při úklidu kostela alespoň v první pátky. Při výzdobě kostela o Vánocích, Velikonocích naše ruce také nechybí. Máme radost ze služby našeho Jarka, který slouží na mši svaté při čtení a jako akolyta s rozdáváním sv. přijímání a připravuje se na službu jáhna. A také jsme rádi za jeho manželku Martinku ochotnou pořád pomáhat a sloužit. Darem od Boha je i naše Markétka, která píše ikony a učí je psát i jiné na svých kurzech. Rádi se zapojujeme každým rokem do akce Noc kostelů a nebylo to jinak ani letos. Tahle akce je nádherná, program bohatý a výživný, pokaždé přijde kopec lidí. Bratrům minoritům jsme nápomocní i při různých návštěvách (otec Zdislaw Józef Kijas OFMConv). Nechyběli jsme 11.1.2025 na skládání terciářských slibů manželů Kamila a Moniky Řezníčkových. Moc se nám to líbilo a upevnilo v našem rozhodnutí jít za sv. Františkem dál.

S otcem Vladimírem a bratrem Lukášem OFM Conv. jsme také putovali do Assisi, Padovy a Camposampiera, kde jsme u hrobů sv. Františka, sv. Kláry, sv. Carla Acutise, Sv. Antonína a sv. Lukáše mysleli také na vás. Bylo nás v počte jako apoštolů, užili jsme si krásu společenství, zakusili pravou františkánskou radost a vychutnávali úžasné jídlo, které nám starostlivě a s láskou připravovali zaměstnanci místního minoritského kláštera. Ohromil nás otcovský přístup o. Jerzy Norela OFM Conv. který o nás pečoval během pobytu v Assisi. Těšíme se na akce, které budeme jako bratrské společenství trávit spolu. Také s nadějí vyhlížíme do budoucna, jestli Pán dá a budeme moct vstoupit společně do noviciátu.

Jana Kočišová

Mesačné modlitbové úmysly 2025

Medzinárodná rada OFS nás povzbudzuje, aby sme sa v jednotlivých mesiacoch modlili na úmysly, ktoré nám predkladá. Modlitbové zámery OFS sú tu spájané s všeobecnými úmyslami Svätého Otca, aby sa tak zvýraznilo naše vzájomné spoločenstvo.

Október 2025

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa, aby veriaci rozličných náboženských tradícií spolupracovali na obrane a podpore mieru, spravodlivosti a ľudského bratstva.

Úmysel OFS: Za národné bratstvá Veľkej Británie, Francúzska, Chorvátska, a za Ázisko-oceánsky kongres. Otče náš...

November 2025

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa, aby ľudia pokúšaní k samovražde našli vo svojom spoločenstve potrebnú oporu, starostlivosť a lásku a otvorili sa kráse života.

Úmysel OFS: Za predsedníctvo CIOFS a YouFra, za národné bratstvo Kuby. Otče náš...

December 2025

Úmysel Svätého Otca: Modlime sa, aby kresťania žijúci v oblastiach vojny alebo konfliktov, zvlášť na Blízkom východe, boli šíriteľmi pokoja, zmierenia a nádeje.

Úmysel OFS: Za lepšiu spoluprácu medzi OFS a YouFra vo svete, za národné bratstvo Francúzska. Otče náš...

zdroj: www.ciofs.org, www.tkkbs.sk

Tichúčko, tak ako si to vždy priała, zaopatrená a pokojná, odišla dňa 10.6.2025 sestra Mária Stasová žiť svoje vytúžené nebo...

Sestra Mária, Agnesa stála pri zrode OFS na Orave a zakladala miestne bratstvo v Liesku.

V modlitbách na zosnulú spomína Miestne bratstvo sv. Kláry v Liesku.

V roku 2025 slávime 800. výročie od zloženia Chválospevu stvoreni. Jubileum je príležitosťou chváliť Boha a ďakovať mu za dar stvorenia. Pri tejto príležitosti vám predkladáme tretiu variantu textu k eucharistickej adorácii, ktorú zostavil P. Cyril Brázda OFM. Text sa môže použiť pri pobožnostiach, ale aj pri osobnej modlitbe. Eucharistická adorácia patrí k najkrajším formám modlitby a ponúka nám, ako nositeľom františkánskej spirituality, aby sme sa aj takouto formou zapojili do duchovnej podpory úprimného ľudského úsilia o riešenie environmentálnej problematiky.

EUCHARISTICKÁ ADORÁCIA III.

O eschatologickom rozmere stvorenia

1. Úvodné zvolania Pieseň: JKS 291, 1-2

K.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

Ľ.: Amen.

R.: Chváľme a vyvyšujeme ho naveky.

z Chvál sv. Františka ku každej liturgickej hodine - Pozvanie na oslavu Boha (Uzuál 12-13)

Svätý, svätý, svätý Pán Boh všemohúci,

ktorý je, ktorý bol a ktorý príde. **R.**

Hoden si, Pane Bože náš,

priať chválu, slávu a česť a dobrorečenie. **R.**

Hoden je Baránok, ktorý bol zabitý,

priať moc, bohatstvo a múdrosť,

silu, česť, slávu a dobrorečenie. **R.**

Dobrorečme Otcovi i Synovi s Duchom Svätým. **R.**

Dobrorečte Pánovi, všetky diela Pánove. **R.**

Chváľte nášho Boha, všetci jeho služobníci

aj vy, čo sa ho bojíte, malí i veľkí. **R.**

Nech ho, slávneho, chvália nebesia i zem. **R.**

A všetko tvorstvo na nebi i na zemi, pod zemou i more a všetko, čo je v ňom. **R.**

Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému. **R.**

Ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz, i vždycky,

i na veky vekov. Amen. **R.**

2. Čítanie Božieho Slova

Z listu Rimanom (Rim 8, 19-23)

Stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia. Lebo stvorenie bolo podrobené márnosti - nie z vlastnej vôle, ale z vôle toho, ktorý ho podrobil a dal mu nádej, že aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy, aby malo účasť na slobode a sláve Božích detí. Ved' vieme, že celé stvorenie spoločne vzdychá a zvíja sa v pôrodných bolestiach až doteraz. A nielen ono, ale aj my sami, čo máme prvotiny Ducha, aj my vo svojom vnútri vzdycháme a očakávame adoptívne synovstvo, vykúpenie svojho tela.

Z Prvého životopisu sv. Františka od Tomáša z Celana (1Cel 80-81)

Kto by vedel opísať tú sladkosť, ktorú (blažený František) pociťoval, keď v stvorenstve odhaľoval Božiu múdrosť, moc a dobrotu. Ako jeho ducha potešovala krása kvetín a keď obdivoval ich pôvabné tvary a vnímal ich lúbeznú vôňu! Ihneď sa jeho rozjímavému duchu vynorila krása onoho kvetu, ktorý na jar vypučal z koreňa Jesseho a ktorý svojou vôňou tisíce tisícov prebudil z duchovnej smrti k novému životu. A keď niekde našiel spoloču mnoho kvetín, kázal im a povzbudzoval ich, aby chválili Pána, akoby to boli rozumom obdarené bytosti. Tak pripomínal osiatym poliam a viniciam, skalám i lesom, žblnkotajúcim potokom i zeleni záhrad, zemi i ohňu, povetriu i vetrom, Božiu lásku a napomínal ich k radostnej poslušnosti.

- môže nasledovať krátka úvaha, alebo:

Z posynodálnej apoštolskej exhortácie pápeža Benedikta XVI. SACRAMENTUM CARITATIS - o Eucharistii – prameni a vrchole života a poslania Cirkvi:

Príroda nie je neutrálna skutočnosť, matéria, ktorú môžeme nezáväzne používať podľa ľudských inštinktov. Skôr patrí do Božieho plánu, v ktorom sme všetci povolani byť synmi a dcérami v jedinom Božom Synovi, Ježišovi Kristovi ... Vo vzťahu medzi Eucharistiou a vesmírom objavujeme jednotu Božieho plánu a objavujeme hlboký vzťah medzi stvorením a „novým stvorením“, ktoré začalo vzkriesením Krista, nového Adama. V sile krstu máme na ňom už teraz účasť a tak sa nášmu životu, živému Eucharistiou otvára perspektíva nového sveta, nového neba a novej zeme, kde zostupuje z neba od Boha nový Jeruzalem ako „nevesta ozdobená pre svojho ženícha. (92)

3. Litánie

Litánie ku Krvi Kristovej ... **Modlitebník str.: 132-133**

4. nasleduje Hymnus o Oltárnej sviatosti

Ctíme túto sviatosť slávnu ... **alebo:**

Tantum ergo sacramentum ... **Modlitebník str.: 24-25**

5. Modlitba

z omše za posvätenie ľudskej práce B, RM 1436 10

Bože, ty si zveril prírodné sily človekovi, aby ich použil pri svojej práci; láskavo dopraj, aby sme každé dielo konali v kresťanskom duchu, s nezištnou láskou slúžili bratom a sestrám a spolupracovali na završení tvojho stvorenia. Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh a s tebou žije a kraľuje v jednote Ducha Svätého po všetky veky vekov. Amen.

Po modlitbe si kňaz alebo diakon vezme náplečné véľum, pokľakne, vezme do rúk monštranciu alebo cibórium a požehná ľud, pričom nič nehovorí. Po požehnaní uloží Sviatosť do svätostánku, pokľakne a odíde. Zatiaľ ľud môže predniesť vhodnú aklamáciu.

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ

Bratislava bratstvo sv. Stanislava:

Mária Magdaléna Terézia Richterová – 12.9.2025 – 85 rokov,
Jana Mária Magdaléna Jakabová – 18.9.2025 – 60 rokov.

Fíľakovo:

Františka Agnesa Dóšová – 18.10.2025 – 75 rokov.

Levoča:

Anna Tereza Babjarová – 10.11.2025 – 85 rokov.

Lučenec:

Magdaléna Terézia Pavíleková – 30.9.2025 – 80 rokov.

Nemšová:

Jozef Blažej Poláček – 13.11.2025 – 60 rokov.

Nová Dubnica:

Alžbeta Anastázia Koutenská – 15.9.2025 – 85 rokov.

Považská Bystrica:

Anežka Agnesa Ogurčáková – 4.11.2025 – 85 rokov,
Klára Marta Šušlíková – 4.11.2025 – 70 rokov.

Sečovce:

Terézia Mária Palfiová – 4.9.2025 – 65 rokov,
Klára Judita Zubaľová – 27.9.2025 – 70 rokov,
Mechtilda Cecília Blanárová – 25.10.2025 – 65 rokov.

Trnava:

Monika Mária Barošová – 21.9.2025 – 75 rokov.

Trstená:

Mária Anna Capuliaková – 1.1.2025 – 75 rokov,
Ľudmila Mária Furdeková – 24.6.2025 – 90 rokov,
Zita Filipa Jankolová – 14.7.2025 – 65 rokov,
Jozef Ján Dulla – 31.8.2025 – 70 rokov,
Olga Mária Kořinková – 9.10.2025 – 70 rokov,
Ján Vendelín Šinál – 17.10.2025 – 90 rokov,
Margita Martina Trstenská – 11.11.2025 – 90 rokov,
Elena Terézia Boleková – 21.11.2025 – 65 rokov.

Žilina:

Angela (Merici) Magda Šeríková – 19.9.2025 – 40 rokov,
Klára Jana Ivanišová – 5.11.2025 – 35 rokov.

VÝROČIE PROFESIE

Bratislava bratstvo sv. Stanislava:

Mária Magdaléna Terézia Richterová – 2.10.2025 – 15. výročie,
Anna Frančeska Toporová – 2.10.2025 – 15. výročie,
Michaela Františka Janáková-Gregorová – 11.10.2025 – 35. výročie,
Jarmila Veronika Melotová – 17.10.2025 – 10. výročie,
Margita Margaretha Mackovičová – 17.10.2025 – 10. výročie,

Renáta Terézia Kováčová – 17.10.2025 – 10. výročie,
 Tamara Terézia Bieliková – 18.11.2025 – 30. výročie,
 Hermína Bernadeta Čapčíková – 18.11.2025 – 30. výročie,
 Ján Augustín Čapčík – 18.11.2025 – 30. výročie,
 Anna Katarína Sirotková – 28.11.2025 – 5. výročie.

Kysucký Lieskovec:

Klára Alena Chupáčová – 2.10.2025 – 25. výročie,
 Brigita Júlia Zelinová – 2.10.2025 - 25. výročie,
 Katarína Andrea Gavláková – 4.10.2025 – 25. výročie,
 Mária Jozefína Hmírová – 4.10.2025 – 25. výročie,
 Koleta Oľga Šidlová – 4.10.2025 – 25. výročie.

Krásno nad Kysucou:

Alžbeta Marta Kvašňovská – 5.10.2025 – 45. výročie,
 Anna Miroslava Hájková – 29.11.2025 – 15. výročie,
 Terézia Mária Poláková – 29.11.2025 – 15. výročie,
 Helena Mária Tvrdá – 29.11.2025 – 15. výročie.

Považská Bystrica:

Laura Anna Lovíšková – 4.10.2025 – 25. výročie,
 Klára Marta Šušlíková – 4.10.2025 – 25. výročie,

Topoľčany:

František Milan Renčo - 7.11.2025 - 30. výročie,
 Alojz Miroslav Blaho – 7.11.2025 – 30. výročie,
 Alojzia Katarína Kňazeová – 7.11.2025 – 30. výročie,
 Damiána Valéria Magušinová – 7.11.2025 – 30. výročie,
 František Ján Holý – 19.11.2025 – 10. výročie,
 Klára Gabriela Mihálová – 19.11.2025 – 10. výročie,
 František Ondrej Božík – 19.11.2025 – 10. výročie.

Trnava:

Mária Margita Maršalíková – 4.11.2025 – 30. výročie.

Trstená:

Anna Miriam Gráčíková – 21.1.2025 – 35. výročie,
 Elena Terézia Boleková – 28.5.2025 – 30. výročie,
 Terézia Anna Reháková – 28.5.2025 – 30. výročie,
 Rudolf Filip Pariža – 28.5.2025 – 30. výročie,
 Mária Bernadeta Balúnová – 28.5.2025 – 30. výročie,
 Mária Anna Capuliaková – 11.10.2025 – 15. výročie.

Zvolen:

Zuzana Graňáková – 17.11.2025 – 5. výročie.

Žilina:

Mária Mangová – v r. 2025 – 25. výročie,
 Gertrúda Adriana Frličková – 4.10.2025 – 10. výročie,
 Klára Darina Bobáňová – 29.11.2025 – 15. výročie.

ODIŠLI K PÁNOVI

Bratislava bratstvo sv. Stanislava:

Anna Marta Kuzmiaková – 17. 4. 2025 – vo veku 96 rokov.

„Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený“

(Jn 10, 7 - 9)

Jubilejný rok 2025 sa začal sláviť 24.12.2024 a skončí sa 6.1.2026, na sviatok Zjavenia Pána.

Svätá brána Pápežskej baziliky Santa Maria Maggiore v Ríme / foto: Pavol Železník

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*
Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita